

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

FAKULTA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Katedra biotechnických úprav krajiny

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Historie Příbramska z pohledu majetkových práv evidovaných
v katastru nemovitostí**

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Dana Tollingerová, Ph.D.

Bakalant: Veronika Gavláková

2018

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Fakulta životního prostředí

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Veronika Gavláková

Územní technická a správní služba

Název práce

Historie Příbramska z pohledu majetkových práv evidovaných v katastru nemovitostí

Název anglicky

The land registry, history and presence of property rights in Příbram

Cíle práce

Práce zachycuje historický vývoj Příbramska z pohledu katastru nemovitostí. Lokalita Příbramska byla záměrně vybrána, neboť zájmové území zahrnuje zajímavá majetková a územní práva pro doložení konkrétních případů z historie a současnosti katastru nemovitostí. Cílem práce je popsat vývoj nejstarší pozemkové evidence až do současné podoby katastru nemovitostí v souvislosti s historií okresu Příbram. Práce bude doplněna o grafické a obrazové přílohy.

Metodika

Úvodní část bakalářské práce bude věnována základnímu přehledu o vzniku a vývoji katastru nemovitostí na území ČR. Následující část plynule naváže geografickým popisem lokality Příbramska a stručným popisem její historie. V dalších kapitolách se práce zaměří na evidenci majetkových práv na území okresu Příbram a pozemkovou evidenci. Na konkrétních příkladech vlastnictví majetku, jeho případné konfiskaci i pozdější restituci popíše vývoj katastru nemovitostí až do současnosti.

Doporučený rozsah práce

30 stran + přílohy

Klíčová slova

katastr nemovitostí, Příbram, vlastnická práva, historie, majetek

Doporučené zdroje informací

BUMBA J., 2007: České katastry od 11. do 21.století. Grada Publishing, Praha

ČÁKA J., 2001: Podbrdskem od městečka k městu. Paseka, Praha – Litomyšl

Český úřad zeměměřický a katastrální (<http://www.cuzk.cz>)

Ústřední archiv zeměměřičství a katastru (<http://historickemapy.cuzk.cz>)

VEIFL J., 2010: Zmizelé Čechy, Příbram. Paseka, Praha – Litomyšl

VOTÝPKA V., 2002: Návraty české šlechty. Paseka, Praha – Litomyšl

Vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška)

Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), v platném znění

Předběžný termín obhajoby

2017/18 LS – FŽP

Vedoucí práce

Ing. Dana Tollingerová, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra biotechnických úprav krajiny

Elektronicky schváleno dne 16. 3. 2017

prof. Ing. Petr Sklenička, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 17. 3. 2017

prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc.

Děkan

V Praze dne 20. 04. 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Katastr nemovitostí, historie a současnost majetkových práv na Příbramsku vypracovala samostatně pod vedením Ing. Dany Tollingerové, Ph.D. Uvedla jsem všechny literární prameny, ze kterých jsem čerpala.

Prohlašuji, že tištěná verze se shoduje s verzí odevzdanou přes Univerzitní informační systém.

V Praze dne 23. 4. 2018

Veronika Gavláková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala své vedoucí Ing. Daně Tollingerové Ph.D. za konzultace, cenné připomínky a odborné rady, kterými přispěla k vypracování mé bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat své rodině a přátelům zejména za trpělivost a podporu při studiu.

Abstrakt

Bakalářská práce, která je zpracována formou literární rešerše se zabývá historickým vývojem pozemkové evidence až do současnosti na území Příbramského kraje. První část je věnována vzniku a vývoji katastru nemovitostí České republiky až po jeho současný stav. V této obecné části jsou popsány významné zlomy ve vývoji pozemkové evidence a katastru nemovitostí.

V druhé části je popsána historie Příbrami a jejího okolí. Popis dále navazuje na konkrétní příklady vlastnictví majetku ve vybraných lokalitách Příbramského kraje. U známých historických staveb a pozemků je zmapována historie majetku a jejich vlastnická práva. Vlastnická práva jsou doložena ukázkami zápisů v zemských deskách.

Klíčová slova: katastr nemovitostí, historie, majetková práva

Abstract

Bachelor thesis, which is processed in form of a literature review, deals with historical development of the land record till present in the area of Příbram region. The first part is dedicated to the beginning and development of the land registry in the Czech republic to its current state. There are important breakthroughs in the development of the land record and the land registry in this general part.

The history of Příbram and its surroundings is described in the second part. The description further builds on particular examples of property ownership in selected localities of Příbram region. History of property and its proprietorial rights are mapped in the known historical buildings and lands. Property rights are documented by evidence records of land tables.

Keywords: land registry, history, property rights

Obsah

1. Úvod.....	8
2. Cíl práce	9
3. Metodika	9
4. Vznik katastru nemovitostí	10
4.1 Rustikální katastr (první a druhá berní rula).....	10
4.2 Tereziánský katastr	11
4.3 Josefský katastr.....	11
4.4 Stabilní katastr	11
4.5 Evidovaný katastr	17
4.6 Pozemkový katastr	18
4.7 Pozemková reforma 1945 a změna občanského zákoníku 1950	21
4.8 Jednotná evidence půdy (JEP) 1954 až 1964	22
4.9 Evidence nemovitostí 1964 až 1992.....	23
4.10 Současný katastr nemovitostí 1993 – dosud.....	24
5. Geologie a geografie Příbramska	26
5.1 Geologická stavba Příbrami a okolí	26
5.2 Geografie Příbramska.....	27
6. Historie Příbrami a okolí.....	29
7. Kulturní památky Příbramska, historie a majetková práva	34
7.1 Zámek Dobříš	34
7.2 Zemské desky – Dobříš	37
7.3 Zámek Rožmitál pod Třemšínem	39
7.4 Zemské desky – Rožmitál pod Třemšínem	42
7.5 Zámek Březnice.....	43
7.6 Zemské desky – Březnice	45
8. Vojenský újezd Brdy.....	47
8.1 Historie	47
8.2 Tři Trubky	50
8.3 Valdek	51
9. Výsledné zhodnocení	53
10. Diskuse.....	55
11. Závěr	56
12. Přehled literatury a použitých zdrojů	57
13. Přílohy.....	61

1. Úvod

Bakalářská práce se zabývá vývojem majetkové, zejména pozemkové evidence od novověku až po současný stav v souvislosti a na vybraných příkladech historického vývoje regionu Příbramska. První část bakalářské práce je zaměřena především na obecný popis a shrnutí již známých faktů o vzniku, vývoji a proměnách majetkové evidence na území České republiky až do její dnešní podoby ve formě katastru nemovitostí, včetně uvedení významných milníků v rámci jejího historického vývoje.

Navazující část je zaměřena na popis historie a současnosti okresu Příbram z pohledu majetkových práv. Jsou v ní uvedeny konkrétní případy majetkové evidence z vybraných lokalit, územně příslušejících okresu Příbram. Pro tyto účely, jsou v bakalářské práci využity zejména záznamy ze zemských desek, které dokladují vlastnická práva k zvoleným původním šlechtickým a církevním panstvím. Prostřední část práce je současně zaměřena na město Příbram a její okolí z pohledu geografie a geologické stavby, kdy se v této lokalitě nacházelo jedno z nejvýznamnějších ložisek stříbra a uranu v evropském měřítku co se týče množství vytěžených kovů, což mělo stěžejní vliv na charakter a strukturu vlastnických práv v regionu. Navazuje popis jedněch z nejznámějších kulturních památek Příbramska, jejich historie a majetková práva k nim zapsaných. U těchto kulturních památek jsou použity příkladné záznamy ze zemských desek, které dokladují vlastnická práva vybraných původních panství. Vybranými kulturními památkami jsou Zámek Dobříš, Rožmitál a Březnice. Rozšiřující část práce se věnuje Vojenskému újezdu Brdy, popisuje historii a vybraná méně známá území a lokality jako je např. zaniklá obec Kolvín, lesní zámek Tři Trubky a hrad Valdek.

V závěru práce jsou přiloženy ukázky zemských desek a jejich zápisů týkající se vlastnických práv.

2. Cíl práce

Cílem bakalářské práce je popsat obecný historický vývoj katastru nemovitostí v České republice a poté plynule navázat na historický vývoj Příbramska z pohledu katastru nemovitostí od nejstarší pozemkové evidence až po jeho současnou podobu. Představit zájmová území, která zahrnují zajímavá majetková a územní práva z historie a současnosti katastru nemovitostí, prezentována na vybraných konkrétních lokalitách v rámci okresu Příbram. Práce má odpovědět na hypotézu, že prostřednictvím konkrétních příkladů vlastnictví majetku v rámci regionu Příbramska, jeho případné konfiskaci a pozdější restituce lze popsat vývoj katastru nemovitostí.

3. Metodika

Úvodní část bakalářské práce je věnována základnímu přehledu o vzniku a vývoji katastru nemovitostí v České republice. Nadcházející část se věnuje lokalitě Příbramska, kde je uveden geografický popis a stručný popis její historie a okolí. Následující kapitoly se věnují evidenci majetkových práv na vybraných konkrétních příkladech vlastnictví majetku, konfiskace i pozdější restituce.

Ke zdokumentování vývoje katastru nemovitostí až do současnosti byly mimo odborné literatury použity zejména zemské desky.

4. Vznik katastru nemovitostí

Stěžejním datem pro následný vznik majetkové evidence v podobě, jakou víceméně známe za současného katastru nemovitostí, byl 23. prosinec 1817, kdy byl vydán císařský patent o dani pozemkové, který se stal základním kamenem budoucího katastru, nazývaného stabilní katastr.

Dalším významným datem v historii evidování majetku je 27. květen 1871, kdy byl vydán tzv. knihovní zákon. V roce 1874 pak byly zákonem založeny železniční knihy.

Novodobé dějiny katastru nemovitostí se pak začínají psát 16. prosince 1927, kdy byl vydán zákon č. 177 Sb. z. a n., o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrální zákon) (Kuba et Olivová 2002).

Vznik a vývoj majetkové evidence byl od počátku determinován zejména skutečností, že pozemky a statky bylo třeba již od nejstarší doby podrobit dani za účelem zajištění příjmů státu (království českého). Daň se v počátcích vybírala pouze za půdu poddaných, šlechtické a církevní majetky dani nepodléhaly. Zvyšující se požadavky na výši daní však vedly k postupné potřebě zpřesňování daňových podkladů (Zeměměřič 28. 10. 2016), i rozšiřování okruhu daňových subjektů.

4.1 Rustikální katastr (první a druhá berní rula)

Od roku 1650 vzniká První berní rula neboli První rustikální katastr, který se týkal pozemků poddanských. Dani byly podrobeny pozemky poddaných sedláků a ostatních obyčejných poplatníků jako farmářů, měšťanů, svobodníků, mlynářů apod. Vrchnost do té doby často připojovala poplatnou půdu do své jako svobodnou. Od založení První berní ruly, po roce 1654, to již nebylo možné. „*Půda zapsaná v berní rule (či v jejím nástupci) byla nadále trvale nesvobodná a zdanitelná, a proto nemohla být z evidence vyňata (např. do půdního fondu dominikální půdy) jinak, než koupí s patričním daňovým odvodem ve prospěch státu*“ (Bumba 2007).

Proti první berní rule bylo mnoho oprávněných stížností a sněm stanovil proto novou berní jednotku, osedlost o 70 korcích, a rozdělil půdu podle úrodnosti na dobrou, prostřední a neúrodnou. V druhé reformě v roce 1684 vzniká Druhá berní rula zvaná též jako Druhý rustikální katastr, kde se pustá půda započítávala do výměry osedlostí jen poloviční výměrou (Bumba 2007).

4.2 Tereziánský katastr

V roce 1756 byl dokončen dominikální katastr, který rozlišoval veškeré zahrady, role, úhory, vinice, chmelnice, pastviny a lesy. Spolu s katastrem rustikálním pak tvoří úplný a velký katastr všech pozemků a statků, nazývaný jako Katastr tereziánský. Jde o první katastr v českých zemích, který zahrnoval veškerou půdu poddanskou i šlechty. Tento katastr neobsahoval žádné mapy, jednalo se o pouhé seznamy pozemků a statků (Bumba 2007).

4.3 Josefský katastr

Vznik josefského katastru se datuje k 20. dubnu 1785. Byl zaveden patentem císaře Josefa II., pracovalo se na něm 4 roky a vznikl na základě hrubých měření. V katastru byly zapsány čísla pozemků, jména majitelů a výměry pozemků. Po smrti Josefa II. v roce 1792 byl tento katastr částečně zrušen z důvodu nepřesného měření. Daně se opět vybíraly podle předchozího tereziánského katastru a tato úprava se nazývá Katastrem tereziánsko – josefským, který byl podkladem pro vznik zemských desek a platil až do roku 1860, kdy byl nahrazen stabilním katastrem (Zeměměřič 5. 11. 2016).

4.4 Stabilní katastr

Dne 23. prosince 1817 byl vydán císařský patent Františka I., jenž stanovil zásady nového katastru k dani pozemkové (Zeměměřič 5. 11. 2016). Tento nový patent o katastru stanovil vytvoření nového katastru, ve kterém byla použita nová geometrická měření. Proto již v roce 1821 došlo k počínajícímu vytváření trigonometrické sítě v Dolním Rakousku a na Moravě. V Čechách a Horním Rakousku se tak stalo v letech 1825 až 1837 (Maršík et Maršíková 2007).

Cílem katastru bylo vytvořit stálý a dokonalý seznam, jehož obsahem byl kompletní soupis všech pozemků podrobených dani, dále velikost, poloha a čistý výnos. Díky této přednosti byl pojmenován Stabilním katastrem. Stabilní katastr přijal z původního josefského katastru rozčlenění země na katastrální obce, zobrazené pozemky, parcely, které byly označeny parcelním číslem, číslovány byly ve dvou samostatných řadách (Zeměměřič 5. 11. 2016).

Pozemkům podrobeným dani patřila plodná půda a parifikáty. Parifikáty byly pozemky, které nesloužily zemědělským či lesnickým účelům. U plodné půdy bylo vymezeno členění půdy na: zahrady, vinice, role, louky, pastviny a lesy. V případě parifikátu byly obsahem tyto pozemky: zastavěné plochy domů a budov včetně dvorů, stavební místa, plochy lomů, soukromé cesty, kanály, dráhy atd. Pozemky osvobozené od daně obsahovaly neplodnou půdu, rybníky bez užitku, koryta řek a potoků, veřejné kanály, náměstí, návsi, veřejné cesty, státní dráhy, kostely, kaple, hřbitovy, budovy sloužící státu, veřejné vzdělávací ústavy atd. (Zeměměřič 5. 11. 2016).

Počátkem 19. století začaly být mapy stabilního katastru zastaralé. V této době docházelo ke změnám nejen ve vlastnictví zemědělské půdy, ale i v rozdělování pozemků. Účelem pozemkové reformy bylo spojení různých částí pozemků do větších celků. Záměrem bylo vhodnější spravování pozemků novějšími metodami. Na rozhraní 19. a 20. století se přistoupilo k tzv. reambulaci, tj. k obnově starých map (Maršík et Maršíková 2007).

Dne 25. června 1871 byl přijat obecný knihovní zákon (zákon z 25. 6. 1871 č. 95/1871 Ř. z., o zavedení obecného zákona o pozemkových knihách a dne 5. 12. 1874 zákon o založení nových pozemkových knih (zákon č. 92/1874 Z. z. Č., o založení nových pozemkových knih pro království České o jejich vnitřním zařízení.) Tímto zákonem bylo určeno, že se v nových pozemkových knihách evidují veškeré nemovitosti, práva a povinnosti s nimi spojené. Dále zákon uvádí, že pozemkové knihy jsou veřejné. Práva se nabývala vkladem tzv. intabulací. Intabulační princip určoval přísná a přesná formální pravidla pro zápis, tím byl zajišťován vysoký soulad mezi skutečností a evidovaným stavem (ČÚZK cit. 16. 11. 2016.).

Stabilní katastr nebyl spolehlivě doplňován změnami, ke kterým v tomto období docházelo. Jednalo se především o katastrální mapu, která neodpovídala realitě. Základní slabinou katastru byl malý a nerovnoměrný odhad čistého výnosu, vyplývající z nastavené výše ceny plodin z roku 1824, proto nemohl vyhovovat novodobé podobě hospodaření. Díky této situaci došlo k vydání zákona ze dne 24. května 1869 č. 88/1869 Ř. z., „o revizi katastru daně pozemkové“. Dosáhlo se tzv. reambulace, která měla za úkol především jednorázové rozšíření měřického i písemného spisu katastru všemi vzniklými úpravami od prvotního měření a vyhotovení nového všeobecného zaevidování pozemků. Podstatné zásady evidence byly upraveny tak, že dani podléhaly veškeré pozemky zemědělsky a lesnický užívané.

Zastavěné plochy a nádvoří byly nově začleněny mezi plochy, jež nepodléhaly zemědělské dani (Zeměměřič 5. 11. 2016).

Reambulace map stabilního katastru upozornila, že katastr může být poškozen, nebude-li zabezpečen systém jeho kontinuálního doplňování a údržby. Zákon ze dne 25. března. 1883 č. 83/1883 Ř. z., o evidenci katastru daně pozemkové, proto uložil, že se katastr daně pozemkové přehodnotil a od roku 1898 bylo i v katastru uplatněno používání metrické míry. Pro nové zaměřování se postupně přestalo využívat metody grafické a zavedena byla metoda číselného měření. Katastr daně pozemkové platil až do roku 1927 (ČÚZK 16. 11. 16).

Zásadní datum v historii evidování půdy a majetku vůbec je 27. května 1871, v tento den byl vydán knihovní zákon, který upravoval zakládání pozemkových knih, jež představují oficiální dokument o vlastnictví půdy. V roce 1874 byly založeny železniční knihy, jak zmiňuje Kuba et Olivová (2002).

Roku 1869 došlo k „Nařízení o způsobu provádění měřických prací při upravení daně pozemkové dle zákona ze dne 24. května 1869“. Bylo nutné prozkoumat, zaměřit a doplnit katastrální mapy, určit plochy jednotlivých kultur a dílů různé bonity, a následně vypracovat sumáře obcí.

Veškeré tyto změny se vyznačovaly rumělkou, parcelní čísla a názvy, které již nebyly v platnosti, se škrty. Hranice pozemků, které byly přeměněny se přeškrtovaly dvěma krátkými čárkami. K vyznačení nově vymezených parcel byla nastavena precizní pravidla, a to poddělení ve formě zlomku (Zeměměřič 5. 11. 2016).

Zákon o revizi katastru daně pozemkové také určil, aby každých 15 let bylo provedeno úplné přezkoumání katastru, které prováděl měřický úředník. Ten měl za úkol zkontrolovat, zda jsou zaznamenány všechny změny v mapě a zda odpovídají skutečnosti. K dovršení vlastní reambulace došlo v roce 1880, a tím mohlo dojít k prozatímnímu uplatnění nové pozemkové daně (Zeměměřič 5. 11. 2016).

Reambulovaný katastr měl za důsledek také založení nových pozemkových knih. Dosud existující knihy nevyhovovaly požadavkům soudů a ani občanů. Dosavadní knihy neuváděly detailní a přesné jednotlivé části knihovního souboru, tj., jednotlivé pozemky zapsané pod jednu knihovní vložku na jeden list hlavní knihy držebnosti, ale také nezahrnovaly povinnosti a práva s ním (knihovním souborem) spojené. Tyto nedostatky vyústili ve vydání zákona 25. července 1871 č. 95/1871 Ř. z., o zavedení

obecného zákona o pozemkových knihách (obecný knihovní zákon). Tento zákon nabýval účinnosti při zřízení nových pozemkových knih nebo horních knih podle zemských zákonů, kdy bude zahájeno jejich vedení. Zemský zákon pro Čechy byl vydán 5. prosince 1874, pod č. 92/1874 Z.z.Č. a názvem „O založení nových knih pozemkových pro Království české a o jejich vnitřním zařízení“. Pro Moravu byly tyto srovnatelné zákony vydány 2. června 1874, pod č. 97/1874 Ř. z., resp. pro Slezsko 2. června 1874, pod č. 98/1874 Ř.z.

Zemské předpisy upravovaly některá ustanovení knihovního zákona odchylně, např. zápisy nemovitostí obsažené do té doby pouze v zemských deskách. Pozemkové knihy měly obsahovat zápisy všech nemovitostí a všech práv mimo veřejných statků a nemovitostí zaznamenaných v horních knihách a železničních knihách. Do veřejného statku se dle občanského zákoníku z roku 1811 a dalších nařízení, řadily věci, kterých se nemohl nikdo stát výlučným vlastníkem čili je mohl souběžně užívat každý obyvatel státu, jednalo se např. o silnice, řeky, přístavy, náměstí, návsi, veřejné cesty, vody apod. O nemovitostech, které nebyly zapsány v pozemkových knihách, ale také o nemovitostech nacházejících se v jiném katastrálním území, byly vedeny seznamy s umožňujícím zápisem, kde bylo možné zmíněné nemovitosti vyhledat (Zeměměřič 5. 11. 2016).

V sedmdesátých a osmdesátých letech 19. století bylo bohaté období pro legislativu související s evidencí majetku a majetkových práv. Tato potřeba k rekonstrukci evidenčních nástrojů, zabývajících se vznikem, změnou a zánikem věcných práv k nemovitostem a osobních údajů o vlastnících zapříčinilo vydání zákona z 25. července 1871 č. 95/1871 Ř. z., o zavedení obecného zákona o pozemkových knihách.

U pozemkových knih se podobně jako u zemských desek zapisovaly všechny právní vztahy k nemovitostem dle obecného zákoníku občanského z roku 1811. Obsahem pozemkových knih byl zápis k veškerým nemovitostem, ale byly i nemovitosti s výjimkou, které byly sledovány v zemských deskách, dále vedených dle speciálních požadavků v horních knihách a železničních knihách a v seznamech tzv. veřejných statků.

Vedení zemských desek vycházelo z hmotněprávního principu, že k vlastnickým převodům nemovitých věcí nestačil nabývací důvod (smlouva, listina = titulus),

ale navíc bylo nutné odevzdání (modus), jímž se rozuměl vklad (intabulace) do pozemkových knih, tvořící právotvorný (konstitutivní) charakter zápisů (Bumba 2007).

Systém hlavní knihy se zřídil podle systému pozemkové knihy. Pozemková kniha se skládala z hlavní knihy, sbírky listin a map pozemkových knih. Pomůcky, které zajistily snadnější orientaci byly: věcný rejstřík, seznamy veřejného statku a seznamy parcel, jež byly zapsány v jiných knihách (Zeměměřič 5. 11. 2016).

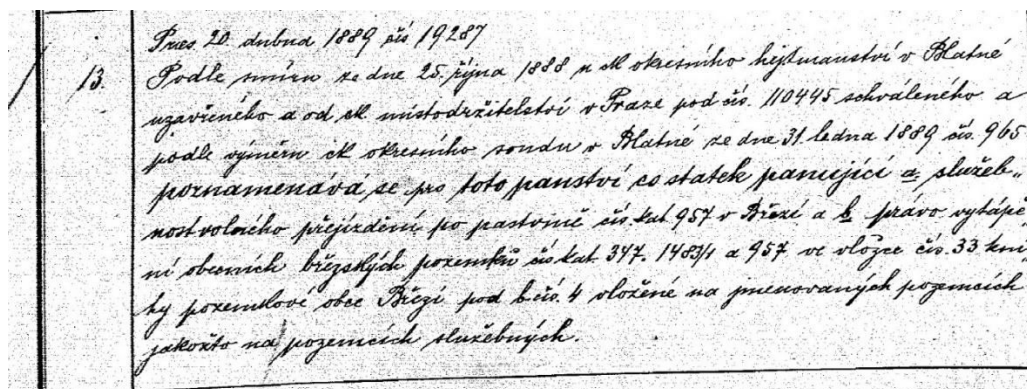
Každé katastrální území mělo vedeno svou hlavní knihu zvlášť a podle potřeby mohla mít tato i více svazků v případě velkého a na počet vlastníků hojného katastrálního území.

Hlavní kniha se skládala z jednotlivých knihovních vložek, které byly určeny k zápisu tzv. knihovních těles, a to na jednotlivé nemovitosti nebo jejich ucelené hospodářské soubory spojené se shodným vlastníkem případně spoluvlastníky a s nimi spojené právní vztahy.

Knihovní vložka se dělila na tři části či listy, jež jsou označeny písmeny A, B, C. Záhloví obsahovalo pořadové číslo knihovní vložky, poté název katastrálního území, dále soudní okres a označení nemovitosti aneb souhrn nemovitostí.

List A či list statkové podstaty se dělil na dva oddíly. První oddíl zaznamenával veškeré nemovitosti tvořící knihovní těleso. Pozemky byly vyznačeny parcelními čísly a druhem pozemku, stavby byly označeny domovními nebo popisnými čísly, a pokud je neměly, nahrazovaly se výstižným slovním označením (Bumba 2007). (Názorná ukázka Listu A prvního oddílu je vyobrazena v příloze číslo 11). Druhý oddíl uváděl různé služebnosti a věcná břemena, která svědčila ve prospěch právního subjektu čili byly sloučené s vlastnictvím sledovaných nemovitostí. Byla zde zapsána i oprávnění spojená s veřejným statkem, tím bylo kupříkladu výsadní právo rybaření v řece (Bumba 2007). Jedním z uváděných práv, které bylo zachyceno v zemských deskách Panství Rožmitálu, na listu A označené položkou číslo 13 zapsané 20. dubna roku 1889, byla služebnost spočívající v právu volné přejíždění po dotčené pastvině, jako statku služebném. Obrázek č. 1 znázorňuje, jak tento zápis vypadá.

Obrázek č. 1: Zápis ze zemských desek

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

List B či list vlastnictví udával vlastníka nemovitostí, jež byly zapsány na listu A, dále uváděl formu nabytí a změnu vlastnictví, případné spoluvlastníky a jejich ideální spoluvlastnický podíl. Dalším bodem, jenž byl zaznamenán, bylo osobní omezení vlastníků jakožto nezletilost, nesvěprávnost apod. (Bumba 2007)

Ukázka z těchto zápisů je vidět v příloze č. 5, kde mimo jiné vidíme nejen pod položkou číslo 1 záznam o vlastnictví Knížete Josefa Colloredo – Mansfelda, ale do této položky bylo zaznamenáno i datum jeho úmrtí (22. 4. 1895). Dále list obsahuje pod položkami číslo 3 a 4 poznámky o zaboru všech nemovitostí státem z roku 1921 a 1923.

List C či list závad zahrnoval věcná práva váznoucí na knihovním tělese, kterými jsou výměnky, služebnosti a jiná břemena, zástavní práva apod. Jednalo se o srovnatelná práva jako v listu A, ale v neprospěch právního subjektu tzn. „s opačným znaménkem“ (Bumba 2007). Například exekuční zástavní práva jsou k nahlédnutí v příloze č. 6, která je pod položkami 33 až 39. Položka číslo 39 dokonce zaznamenává stížnost proti vložení exekučního zástavního práva Knížete Josefa Colloredo – Mansfelda cestou právního zástupce.

Další zásadní součástí pozemkové knihy byla sbírka listin, ta obsahovala ověřené kopie veškerých písemností, díky kterým došlo ke knihovnímu zápisu. Sbírkou listin byla spravována u jednoho knihovního soudu hromadně pro všechny hlavní knihy, proto také v záhlaví knihovních vložek byl uveden soudní okres.

Mapa pozemkových knih neboli také knihovní mapa, dále nesla označení soudní mapa nebo pozemkoknižní mapa. Tato mapa tvořila součást pozemkových knih

až s účinností zákona č. 83/ 1883 Ř. z., o evidenci katastru daně pozemkové. Obnovu map pozemkových knih měly na starost katastrální úřady.

Poslední kategorií byly pomocné rejstříky, které usnadnili vyhledávání informací nebo lustrování v pozemkových knihách. Věcný rejstřík uváděl parcelní čísla ve dvou souborech: prvním byly čísla stavebních parcel, poté čísla pozemkových parcel, které vyznačovaly druh pozemku či kulturu. Kvůli oboustranné identifikaci měla každá parcela uvedené číslo knihovní vložky, v níž byla parcela zapsána. Dalším rejstříkem byl osobní rejstřík, jenž byl rozdělen na abecední rejstřík vlastníků spadající k listu B a abecední rejstřík věřitelů nebo oprávněných náležející k listu C a zároveň u každého jména bylo obsahem příslušné číslo knihovní vložky. Tento racionální a perfekcionistaický systém dokázal snížit potencialitu důležité závady v pozemkové knize.

Tato striktní formální pravidla podléhající vedení knih, společně s rozhodováním knihovních soudů, garantovala spolehlivost a průkaznost zaznamenaných dat vztahujících se k nemovitostem (Bumba 2007).

4.5 Evidovaný katastr

Roku 1869 byl stanoven zákon o úpravě daně pozemkové, který obsahoval povinnost provádět revize vždy po 15 letech, jednalo se o nutnost shody s pozemkovými knihami, která byla získána již v roce 1883, tudíž 3 roky po ukončení reambulace.

Vedení evidence katastru se týkalo změny hranic obce, držitelovy osoby, předmětů daně, způsobu užívání kultur a změn, ke kterým došlo díky chybnému psaní a počítání. Do katastru byly uskutečňovány pouze ty změny, jež měly charakter trvalého rázu. Změny, které spadaly do formy užívání pozemku, nepodléhaly vlivu na pozemkovou daň.

Pro správu evidovaného katastru byli zákonem ustanoveni evidenční zeměměřiči pro příslušný okres a evidenční inspektoři pro dotčenou zemskou finanční správu. Tím byl vybudován základ pro budoucí organizaci výkonné moci v okresech, jednalo se o 53 evidenčních okresů v Čechách a 30 okresů na Moravě.

Detailně organizaci upravoval zákon č. 84 Ř. z., z téhož roku. Ve snaze uchovat shodu se skutečností byla vlastníkům dána povinnost ohlašovat změny, pod sankcí daňového znevýhodnění. Vykonávání kompletního přezkoumání vlastnictví se konalo každé 3 roky. Probíhalo rozšíření správy o šetření změn, spolu se zaměřováním údajů

evidenčními geometry a vytvářením geometrických situačních plánů kompetentními soukromými technikami.

Zjištěné změny se zaznamenávaly do výkazů změn, jež byly podkladem k upřesnění daní i k provedení změn v jednotlivých částech katastru. Byla rovněž upravena přístupnost katastru pro veřejnost, každý do něho již mohl nahlížet. Kopie a výpisy byly vyhotovovány za poplatek výlučně katastrálními úředníky (Zeměměřič 30. 11. 2016).

4.6 Pozemkový katastr 16. prosince 1927, byl vydán zákon č. 177 Sb. Z. a n., o pozemkovém katastru a jeho vedení čili katastrální zákon. Záměrem tohoto zákona bylo zdokonalit předchozí katastr daně pozemkové, jednalo se o získání důkladného přehledu pro vyměřování veřejných daní a dávek, které byly sloučené s držbou pozemků, ale také poskytování dalších údajů, jež budou blíže popisovat jednotlivé nemovitosti. U tohoto katastru byly zapojeny precizní geodetické základy. Veškeré tyto změny postupně dosáhly katastru nového typu, kdy bylo přetvořeno jeho původní monopolní daňové posláním na záměr všeobecně hospodářský a díky tomu zejména technický, jak uvádí, Kuba et Olivová (2002).

Technická úroveň pro nově vytvořené katastrální mapy dosáhla nevídaného stupně. Zastaralé a nedostatečné zobrazení pozemků a budov se započalo zaměřovat novodobým, důkladným a přesným zobrazením, obvykle v měřítku 1: 1000, nebo 1: 2000. Nové vytvořené katastrální mapy byly zobrazeny v lokálním národním souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě. Do základních součástí pozemkového katastru náležel operát měřický čili mapy, operát písemný, tj. písemné sestavení výsledků šetření, sbírka listin, podle kterých se provádějí zápisy v pozemkovém katastru a úhrnné výkazy, které obsahovaly celkové údaje pozemkového katastru pro katastrální území nebo širší finanční obvody. Pozemkový katastr byl uzákoněn jako veřejný. Bylo vymezeno katastrální řízení, přeměřování nebo místní šetření, prováděné pro vybudování nebo obnovení pozemkového katastru. Dále zákon stanovil vzájemnou ohlašovací povinnost mezi katastrálními měřickými úřady a knihovními soudy. Všeobecná ohlašovací povinnost platila také pro všechny majitele pozemků. Do roku 1938 byl pozemkový katastr důvěryhodný a spolehlivý. Poté a obzvláště po roce 1945 již nebyl pozemkový katastr tak vypovídající a jeho správa se přestala zachovávat. Přesto ke zrušení katastrálního zákona č. 177/1927 Sb. došlo až v roce 1971 zákonem č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii (Bumba 2007).

Skončení druhé světové války přineslo poválečné konfiskace, na něž navazovala přidělová řízení, revize tzv. první pozemkové reformy a vyhlášení tzv. druhé pozemkové reformy, ve které se jednalo o zásadní změny vlastnických práv k nemovitostem. Tyto neobvykle rozsáhlé změny postihli třetinu území státu. Intabulační proces byl přerušen a vlastnické právo se stávalo svěčené dnem převzetí do vlastnictví přidělce. Vyvíjel se nový právní stav, který byl v rozporu se stavem katastru a pozemkových knih.

Obtížná situace se stupňovala i tím, že přidělové řízení bylo spojováno se zahájeným scelovacím řízením, a to především na území jižní Moravy. Měněné hranice parcel byly v terénu vyznačeny převážně kolíky. Nové hranice se pak do plánů zaznačily vždy co nejjednodušším způsobem a z těchto zákresů byly prostým způsobem určovány také výměry parcel.

Zákon č. 90/1947 Sb. ze dne 8. května 1947 o provedení knihovního pořádku stran konfiskovaného nepřátelského majetku a o úpravě některých právních poměrů vztahujících se na přidělený majetek, se svou účinností přinesl zjednodušené zápisy do pozemkových knih a zcela přeměnil zásady knihovního práva. V průběhu několika let nastal bezútěšný stav, který nebyl dodnes odstraněn. Počáteční technické podklady čili grafické přidělové plány byly mnohdy již nečitelné, poškozené anebo ztracené. Větší část zahájených scelovacích řízení nebyla nikdy dokončena, díky tomuto stavu došlo k neuspořádanému stavu právnímu.

1. ledna 1951 pak vzešel v platnost zákon č. 141/1950 Sb., občanský zákoník, jinými slovy střední občanský zákoník z roku 1951, jenž jednoznačně stanovil, že stavba není součástí pozemku.

Zásluhou nových politických poměrů naprosto poklesl zájem na evidování soukromých práv k nemovitostem. Prioritou socialistického hospodářství bylo plánování zemědělské výroby, to znamená, že obzvláště nezbytné bylo znát, kdo půdu obhospodařuje, nikoliv kdo ji vlastní (Zeměměřič 1. 1. 2017).

V roce 1918 po vzniku Československa byl evidovaný katastr převzat ve stejném provedení. Z důvodu zanedbávaného vedení katastru v průběhu první světové války a zásadním úpravám vlastnictví s ohledem na následky pozemkové reformy v novém Československém státě nebylo možné neprodleně uskutečnit žádoucí, zásadnější změny tohoto katastru. Podstatné změny přichází na řadu až od roku 1928 s nabytím

účinnosti zákona č. 177 ze dne 16. prosince 1927 S.z.n. o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrální zákon), doplněným vládním nařízením č. 205/1928 S.z.n. a vládním nařízením č. 64/1930 S.z.n.

Katastrální zákon anuloval všechny předchozí předpisy vztahující se na pozemkový katastr a jeho vedení vyjma ustanovení obsažených v tomto zákoně. Pozemkový katastr byl určen jako geometrické zobrazení, soupis a popis veškerých pozemků v Československé republice. Zákon určil definici pojmu pozemek a parcela. Katastr měl být katastrem víceúčelovým, např.: sloužil pro vyměřování daní, pro zajištění vlastnictví, pro převody nemovitostí, dále jako nástroj kartografické a výškopisné práce, pro statistické a hospodářské účely, pro ochranu památek i pro vědecké účely.

Pozemkový katastr zahrnoval součásti podstatné, vedlejší a pomocné. Přesný obsah jednotlivých součástí katastru stanovilo vládní nařízení č. 64/1930 S.z.n. Veřejnosti byl přístupný pouze měřický a písemný operát katastru, bylo možné do něj nejen nahlížet, ale také pořizovat pro svou potřebu výpisy, opisy a náčrtky. Stávající předpisy a provádění všech katastrálních prací bylo sjednoceno na celém území státu. Časem byly vydány nové, velmi podrobné předpisy pro jednotlivé úseky katastrální služby. Za povšimnutí stojí zejména Instrukce A z roku 1932, jednalo se o návod, jak vykonávat katastrální měřické práce pro založení nového katastru původním katastrálním řízením. Dalším byla Instrukce B z roku 1933, jež obsahovala Návod, jak vykonávat katastrální měřické práce pro vedení pozemkového katastru. Tyto dvě instrukce se ve své podstatě používají dodnes (Zeměměřič 1. 1. 2017).

Katastrální zákon uplatnil novou zobrazovací soustavu, která byla platná pro veškeré prováděné měřické práce, jež odstranili nedostatky předchozí triangulace a zobrazení – Systém jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK). (Bumba 2007)

Nadějný rozvoj katastru, a především nové mapování bylo narušeno válečnou událostí, u pozemkové reformy po roce 1945 a komunistickým převratem v roce 1948 (Zeměměřič 1. 1. 2017).

4.7 Pozemková reforma 1945 a změna občanského zákoníku 1950

Konec 2. světové války a obnova Československé republiky přinesly neobvykle rozsáhlé změny ve vlastnictví. Znárodnění, konfiskace, přidělová i scelovací řízení byly regulovány zvláštními zákony, které znamenaly průlom intabulačního principu zavedeného do té doby občanským zákoníkem i knihovním zákonem. Reálný právní stav se v neobvykle rozsáhlé velikosti dostal do rozporu se zapsaným stavem pozemkových knih. Uvést tento stav do souladu a vyznačit všechny změny do pozemkových knih, nebylo za tak krátkou dobu vůbec možné. Obzvláště v případech přidělů zemského i soukromého majetku podle dekretů prezidenta republiky E. Beneše (tzv. Benešovy dekrety) č. 12/1945 Sb. a č. 28/1945 Sb., které vyžadovaly rozsáhlé úpravy hranic pozemků, jež značila dlouhodobou záležitost.

Hlavní zásah do knihovního zákona bylo vydání zákona č. 90/1947 Sb. o provedení knihovního pořádku stran konfiskovaného nepřátelského majetku a o úpravě některých právních poměrů vztahujících se na přidělený majetek ze dne 8. května 1947. Tento zákon významně usnadnil vyznačení konfiskovaného majetku a také zápis přiděleného majetku novým vlastníkům, a především připustil zřizování tzv. předběžných knihovních vložek pro přidělený majetek, které místo parcel obsahovaly pouze jeho velmi přibližné označení. Zákon přinesl nejen usnadnění knihovního řízení, ale představoval i zásah do katastrálního zákona zjednodušením řízení a podkladů pro změny hranic katastrálních území a obcí, stejně jako nahrazení geometrických či polohopisných plánů zjednodušenými podklady o prozatímní dělení parcel, jinými slovy se jednalo o polohopisné nástiny a srovnávací sestavení (Zeměměřič 20. 1. 2017).

Při zvratu politického režimu v únoru 1948 byly přerušeny práce na upřesnění přidělů a jejich definitivního vytyčení a zaměření, které nepokračovaly dostatečně rychle. Následkem bylo nedostatečné evidování vlastnictví, zaznamenané pouze v přidělových elaborátech.

Po roce 1948 došlo k převratným změnám i v oblasti práva, dne 1. ledna 1951 vstoupil v platnost nový občanský zákoník č. 141/1950 Sb., který jednoznačně stanovil, že stavby nejsou součástí pozemku a za věci nemovité byly považovány pozemky a stavby. Vlastníkem stavby mohla být osoba odlišná od vlastníka pozemku. Vlastnictví se nabývalo samotnou smlouvou, případně ze zákona nebo úředním

vkladem, tedy ne až vkladem do pozemkové knihy. Přestože nebyla jednoznačně zrušena povinnost zápisů do veřejných knih, zápisy již neměly charakter konstitutivní, ale deklaratorní. Účinkem byla neúplnost zápisů, a tím i postupně neproveditelnost knihovat změny vůbec. Stavby do této doby nebyly evidovány ani v katastru a ani v pozemkových knihách. Díky rozsáhlým změnám ve vlastnických a užívacích poměrech, především násilné kolektivizaci zemědělství a povýšení pravomocí státu, pozemková kniha i katastr postupně ztrácely smysl a přestaly se vést (Zeměměřič 20. 1. 2017).

4.8 Jednotná evidence půdy (JEP) 1954 až 1964

Nejprve bylo úsilí udržet katastrální operát v souladu s ustanoveními zákona o pozemkovém katastru z roku 1927. Ale vznik zemědělských družstev a kolektivní způsob obhospodařování půdy bez rozdílu vlastnických hranic způsobil jistý zmatek pro udržování katastrálního operátu. Z toho důvodu byla v roce 1956 vyhlášena Jednotná evidence půdy, zkráceně JEP. Přinesla zákres nových skutečností do pozemkového katastru bez zjištění vlastnických vztahů a majetkoprávního řízení. Nejdůležitější v této době byly užívací vztahy k půdě a do map byly zaznačeny hranice pozemků družstevního obhospodařování, a to mnohdy bylo podkladem nedokonalého měření. Užitečnost, kterou přineslo katastrální mapové dílo, bylo, že začátkem 60. let 20. století se urychleně vypracovalo souvislé zobrazení. Listy katastrální mapy, které zobrazovaly pouze pozemky jednoho katastrálního území se sestavily a kresličsky upravily tak, že v mapovém listě byly souvisle zobrazeny pozemky bez rozdílu katastrálního území. Zásluhou vznikla pozemková mapa, která představovala podklad pro evidenci nemovitostí, jak uvádí Maršík et Maršíková (2007).

Díky potřebě státu plánovat a řídit zemědělskou výrobu v roce 1955 došlo nejprve k pořízení jednorázového soupisu veškeré půdy a její výměry podle druhů kultur a skutečného užívání, a to bez zřetelů na platné právní vztahy. V letech 1956 až 1960 byla urychleně založena Jednotná evidence půdy (JEP) a to na celém území státu. U JEP se spoléhalo na její pravidelné vedení a uchovávání v souladu se skutečným stavem v přírodě. JEP díky uspěchanosti na jejím založení nevycházela ze zákonné úpravy, ale pouze z usnesení vlády ze dne 25. ledna 1956.

Založením a údržbou JEP byla pověřena tehdejší Ústřední správa geodézie a kartografie a její okresní složky, jimiž byly tehdejší okresní měřická střediska. JEP

jako katastr měřického operátu obsahoval pozemkovou, pracovní a evidenční mapu, dále písemný operát, zejména soupis parcel, výkaz změn a evidenční listy, které podávaly přehled o skutečném rozsahu užívání půdy. Při zakládání JEP se pracovalo také s otisky katastrálních map na nezajištěném papíře, měření bylo nanejvýš zjednodušeno a omezeno, bez stabilizace a kontrol. Ulehčení bylo i při výpočtu ploch čili nejpoužívanější metodou bylo sčítání a odčítání odhadnutých výměr částí parcel pozemkového katastru. Pozemkové mapy JEP se staly jedním ze základů pro vyhotovení map navazujících na evidenci nemovitostí (Zeměměřič 28. 1. 2017).

4.9 Evidence nemovitostí 1964 až 1992

1. dubna 1964 nabyl účinnosti občanský zákoník č. 40/1964 Sb., jenž přinesl spousty změn. Tento nový Občanský zákoník reguloval pojetí nemovitosti jako pozemek a stavbu spojenou se zemí pevným základem, dále upravoval nabytí osobního vlastnictví. U osobního vlastnictví se jednalo o potřebu registrace ke smlouvě o převodu nemovitosti u příslušného státního notářství čili vlastnictví přecházelo registrací smlouvy. Nezbytností bylo vedení skutečných užívacích vztahů k půdě a zároveň jejich vlastnické vztahy. Tuto nezbytnost měla zajistit nová evidence nemovitostí, jež byla upravena zákonem č. 22/1964 Sb. o evidenci nemovitostí a prováděcí vyhláškou č. 23/1964 Sb.

Evidence nemovitostí se vyvinula z předchozí jednotné evidence půdy (JEP), záměrem bylo doplnění nově zavedených právních užívacích vztahů a vlastnictví. Právní vztahy se registrovaly podobně jako v bývalé pozemkové knize, aneb na základě ověřených kopií či originálních listin podávaných k evidenci na jednoduchých listech vlastnictví. Nevedené údaje o držbě za období od roku 1951 se zjišťovaly uspořádáním pátrání přímo v obcích. Pátrání bylo realizováno dle Směrnice pro komplexní zakládání evidence nemovitostí. Práce na šetření vlastnictví se také konaly za podpory státních notářství od roku 1967 do roku 1988, a zdařilo-li se dopátrat poslední známý právní stav, byla o něj rovněž doplněna sbírka listin, a to všemi dostupnými právními listinami v originálech, popřípadě v ověřených kopiích (Zeměměřič 30. 1. 2017).

Při zřizování a správě evidence nemovitostí byly pro samostatné skupiny činností postupně vydány směrnice a návody. Určitou prosperitou se připustilo k novému mapování v měřítkách 1: 1 000 a 1: 2 000, zpočátku podle směrnice pro technickohospodářské mapování (THM), později podle směrnic pro tvorbu základní

mapy velkého měřítka (ZMVM). Tato nová mapová díla pokrývala cca 25 % území. Zákonodárná podstata evidence nemovitostí byla vcelku nedostatečná a nebyla ani respektována. Hlavní slabinou bylo nedořešení spolehlivé evidence parcel ve vlastnictví občanů sloučených do větších půdních celků, jenž ve shodě s příslušným zákonným ustanovením neměly být zobrazeny ani v mapách (Bumba 2007).

4.10 Současný katastr nemovitostí 1993 – dosud

V důsledku politických, hospodářských a také společenských změn přišel čas odstátnění, privatizace a nejkomplicovanější fáze – restituce. Pro nemovitý majetek to znamenalo zajistit příslušné podklady, na které stávající evidence nemovitostí nemohla stačit. Nutností bylo vytvořit kompletně nový evidenční nástroj, jímž se stal katastr nemovitostí. (Bumba 2007)

1. ledna 1993 vzniká nový Katastr nemovitostí České republiky na základě zákona číslo 344/1992 Sb. o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon) a zákona číslo 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech. Jednalo se o znovuzřízení katastru sloučeného s funkcí bývalé pozemkové knihy a také bývalého pozemkového katastru. Správu katastru nemovitostí vykonávají katastrální úřady. Katastrální operát tvoří soubor geodetických informací, který zahrnuje katastrální mapu a její číselné vyjádření (SGI), které bylo zahájeno v roce 1998. Dále do katastrálního operátu patří soubor popisných informací (SPI), jenž bylo prováděno v letech 1994 až 1998. Posledními soubory jsou souhrnné přehledy o půdním fondu, sbírka listin, která obsahuje rozhodnutí orgánů a veřejné moci, smlouvy a jiné listiny, dalším bodem, dokumentace výsledků měření a šetření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací. V roce 2001 byl katastr nemovitostí veden v informačním systému (ISKN) (ČÚZK 3. 2. 2017).

Současná právní úprava, která je platná od 1. ledna 2014 se řídí novým katastrálním zákonem č. 256/2013 Sb. o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ze dne 8. srpna 2013. Dále se řídí vyhláškou o katastru nemovitostí (katastrální vyhláškou č.357/2013 Sb.) ze dne 1. listopadu 2013. V roce 2015 a 2016 prošel tento zákon několika novelami. Katastr nemovitostí je po novele definován jako veřejný seznam, který obsahuje soubor údajů o nemovitých věcech zahrnující jejich soupis, popis, geometrické a polohové určení a zápis práv k těmto nemovitostem (dle § 1 zákona 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, v platném znění). Zápisy práv se do katastru

provádějí vkladem, záznamem nebo poznámkou (dle § 6 zákona 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, v platném znění).

Vyhláška č. 357/2013 Sb. o katastru nemovitostí se věnuje obsahu a souboru geodetických informací, obsahu souboru popisných informací, činnosti při správě a obnově katastrálního operátu, postup při ověřování pravosti podpisu, formátům a písemnostem v elektronické podobě, listiny pro zápis do katastru, zeměměřické činnosti a označování územních hranic obcí a hranic pozemků trvalým způsobem (dle § 1 katastrální vyhlášky).

Jistotu katastrálního zákona představuje dostupnost katastru široké veřejnosti. Každý má právo do katastru nahlížet, pořizovat opisy, výpisy, náčrty a údaje ze sbírky listin. S příchodem nového občanského zákoníku vstoupila v platnost od 1. ledna 2015 zásada materiální publicity, která garantuje, že údaje v katastru jsou pravdivé a odpovídají skutečnosti (§980 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění). Modernizací katastru nemovitostí došlo také k digitalizaci katastrálních map, doplnění chybějících a neúplných údajů. Formou počítačových souborů může každý získat dálkový přístup k údajům katastru. Dle informací z ČÚZK prochází informační systém katastru nemovitostí permanentním zkvalitňováním informačních služeb (ČÚZK 10. 2. 2017).

5. Geologie a geografie Příbramska

5.1 Geologická stavba Příbrami a okolí

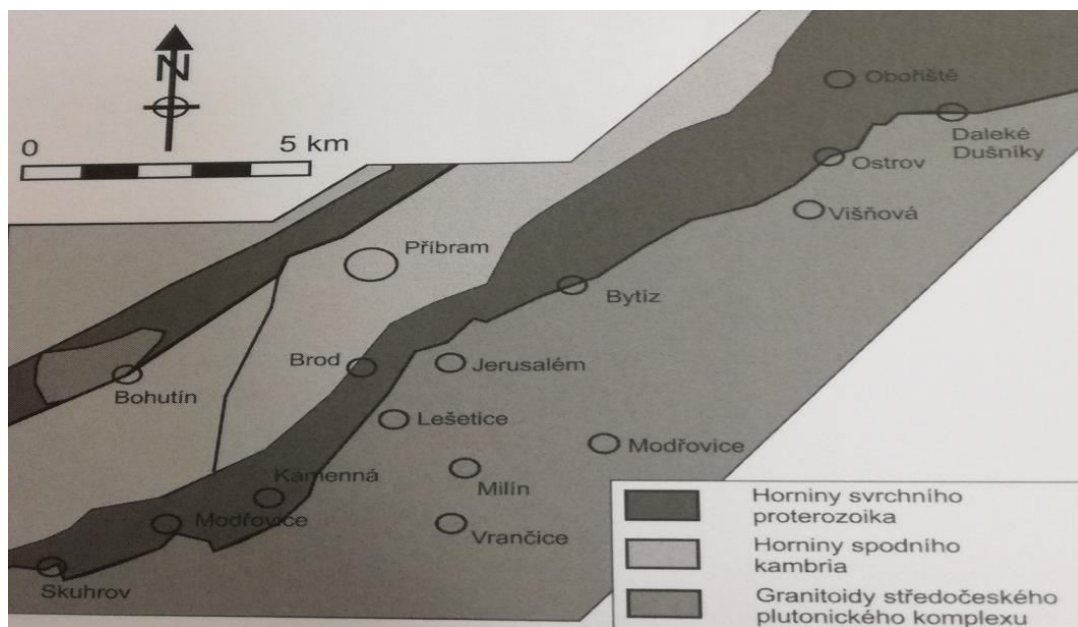
Na území Příbramska jsou dva základní typy horninového prostředí: sedimentární horniny barrandienu v západní části oblasti a horniny střečeského plutonického komplexu východně od Příbrami. V minulosti se dalo toto území detailně geologicky zmapovat, a to až do hloubek přes 1,5 km (lokálně až 1,8 km) díky množství důlních vrtů především v prostoru Březových Hor, Bohutína a uran-polymetalického území na východ od Příbrami.

V barrandienské pánvi v okolí Příbrami se vyskytují sedimenty proterozoického – starohorního a kambriického – nejstarší období prvohor stáří. Sedimenty svrchního proterozoika a spodního kambria západně od Příbrami jsou od sebe odděleny nejdůležitější poruchou v oblasti, takzvanou jílovou sedlinou. Proterozoické horniny v oblasti Příbrami jsou tvořené převážně jemnozrnnými hlubokomořskými sedimenty. V prostoru dnešních Brd a Příbrami se v době spodního kambria, před okolo 500 miliony let, rozprostíralo rozsáhlé sladkovodní jezero, na jehož dně se usazovaly písky a další hrubozrnné usazeniny, které daly vzniknout dnešním drobám, pískovcům a slepencům. Východně od Příbrami se nachází část rozsáhlého tělesa střečeského plutonického komplexu, který byl pod povrchem v šachtě č. 16 zmapován díky stavbě zásobníku plynu na konci 20. století.

Příbram je našim největším ložiskem stříbra a uranu v množství vytěžených kovů. Rudní minerály (galenit, sfalerit, antimonit, uraninit, limonit) jsou vázány na rudní žíly o mocnosti až několika metrů a délce průměrně několika set metrů. Zajímavostí březohorského a uran-polymetalického revíru je zjištěný velký vertikální výskyt zrudnění, a to od povrchu až do hloubek překračujících 1 500 metrů.

Oblast Příbramska patří mezi známé světové lokality v těžbě minerálů. Bylo zde nalezeno okolo 300 různých druhů v kvalitě světové úrovně (Smolová 2017).

Obrázek č. 2: Geologická mapa Příbrami

Zdroj: Smolová, 2017

5.2 Geografie Příbramska

Správní obvod Příbramska se nachází ve Střeďočeském kraji, jeho správní obvod spadá k pověřenému obecnímu úřadu Příbram. Správní obvod tohoto pověřeného obecního úřadu se skládá z celkem 52 obcí. (ČSÚ 9. 4. 2018) Některé z těchto obcí jsou zmíněny v následujících kapitolách.

Okres Příbram zaujímá rozlohu 1563 km² a je největším okresem ve Střeďočeském kraji, tento okres je ale také nejvíce zalesněnou oblastí s rozlohou 632 km². Příbramským krajem protéká Vltava. Na jejím toku jsou vybudovány dvě přehrady Orlík a Kamýk. Přehrada Orlík je největší vodní dílo v republice a jeho plocha povodí dosahuje až 12 106 km³. (PVL 11. 4. 2018) Dalším významným tokem je řeka Litavka, která pramení v Brdech a protéká Příbramí, její plocha povodí je 629,03 km². (ČSÚ 11. 4. 2018) V tomto kraji nalezneme také vysoký počet rybníků, nejvíce jich nalezneme na Dobříšsku a na Březnicku. Největší plocha rybníku v zájmovém území patří Hornímu Padrťskému rybníku v Brdech (Mištera 1984). Tento rybník působí jako horské jezero, jež je obklopen hlubokými lesy a mokřady.

Nejvyšším vrcholem Příbramska je Vysoký Tok 865 m, který nalezneme v Brdech nejvyšším vnitrozemským pohoří ČR. Vysoký Tok je současně nejvyšší horou ve Střeďočeském kraji, její drsné klimatické podmínky vytvořili krajinu připomínající Severskou tundru. (Příbram 11. 4. 2018) Brdy se vyznačují oblastí Brdské vrchoviny,

jejíž podloží je tvořeno především chudými slepenci a křemenci, ale na druhou stranu je největší souvislou plochou lesů. (Ložek et al. 2003)

Současná podoba krajiny byla ovlivněna hornickou činností, v této oblasti například při cestování automobilem po Strakonické dálnici u Dubence spatříme jednu z mnoha hald a šachtu, která je důkazem těžby uranu. Důlní činnost zapříčinila silnou devastaci okolní krajiny, tzn. úbytek lesů, polí i některých pozemků občanů středočeského kraje. Došlo také ke kontaminaci půd toxickými kovy z dob těžby uranu. Kontaminovaná půda má vysoký obsah kadmia a olova, což není vhodné pro využití zemědělské půdy. (Dubenec 11. 4. 2018) Je počítáno s rekultivací místní krajiny, ale prozatím se podařila pouze likvidace hald uvnitř města Příbrami. (Smolová 2017)

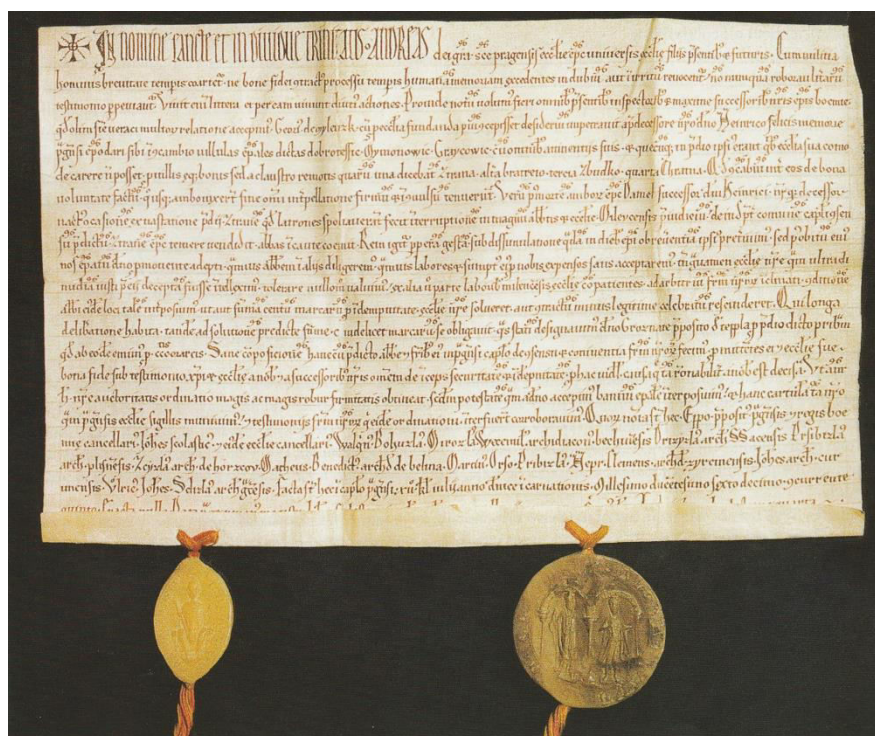
V této práci je také věnována kapitola bývalému vojenskému újezdu Brdy, v současnosti je tato oblast již uznána za chráněnou krajinnou oblast a to od 1. ledna roku 2016. Rozloha této oblasti činí 345 km² a patří do harmonicky utvářené lesní krajiny Brdské vrchoviny se zachovalými ekologickými funkcemi. (AOPK 11. 4. 2018)

Klima tohoto území je jednou z nejteplejších a nejsušších území v republice. Teplá oblast tohoto kraje se vyskytuje v Brdské vrchovině směrem k Dobříši a Povltaví až po Orlík. Oblast Středočeské pahorkatiny a část Brdské vrchoviny, ale také spadá do chladné oblasti s krátkým létem a dlouhou mírnou zimou, kde sníh může vydržet delší dobu, a to v rozmezí až 4 měsíců (Mištera 1984). V zimním období Příbramského kraje je také častým jevem mlhavé počasí, které se mnohdy vyskytuje v podobě husté mlhy, která dokáže pohltnout značnou část okolní krajiny.

6. Historie Příbrami a okolí

Příbram, správní centrum jednoho z největších regionů v jihozápadní části středních Čech, patří k známým historickým královským horním městům. Rozkládá se na úpatí Brd 60 km jihozápadně od Prahy. Nejstarší písemný doklad o Příbrami pochází z roku 1216, kdy ji koupil pražský biskup Ondřej (Velfl 2010).

Obrázek č. 3: Nejstarší listina potvrzující existenci Příbram z roku 1216

Zdroj: Velfl, 2008

Území, na kterém se nyní rozkládá město Příbram, leželo v pravěku stranou od hlavních komunikačních tras. Hustě zalesněný kopcovitý terén a zdejší klimatické podmínky příliš nelákaly ke kolonizaci. Stopy našich pravěkých předků směřovaly do té doby především podél říčních toků. Na Příbramsku představovala jejich stěžejní cestu Vltava, až později také údolí říčky Litavky, Příbramského potoka a Lušťova.

První historický písemný pramen potvrzující existenci Příbrami je z 20. června 1216. Podle této listiny koupil pražský biskup Ondřej statek řečený Příbram od premonstrátského kláštera v Teplé. Název Příbram je staroslovanský výraz osobního,

později místního jména, a patřil pravděpodobně zakladateli dvorce nebo nějaké jiné významné osobnosti, která měla vztah k tomuto místu (Velfl 2010).

Z historických dokumentů je známo, že statek Příbram vlastnil na přelomu 12.-13. století velmož Hroznata.

Dá se předpokládat, že původní slovanská osada zde vznikla již před rokem 1216. Toto místo leželo na historické severojižní komunikaci – Zlaté stezce, směřující z Bavorska do Prahy. Významná dopravní tepna procházela Příbramí až do 14. - 15. století. Poté došlo vlivem osídlování a dalšími faktory k odklonění směru stezky na východ od města.

Z dostupných historických materiálů je patrné, že ve třetí čtvrtině 14. století byla Příbram prosperujícím městem se 77 domy, kde nechyběly ani lázně.

V Příbrami bylo v 16. století asi 130 domů, z nichž se platila daň, a mimo to ještě 40 dalších menších stavení, roztroušených většinou na okraji města. (Velfl 2010)

V dějinách Příbramska má mimořádný význam hornictví a hutnictví. V průběhu staletí a během různých období byl více či méně ovlivňován hospodářský a společenský život města i širokého okolí. Počátky a následující vývoj těžby a zpracování rud byly vždy úzce spjaty s historií zdejšího osídlení.

Za dobu poměrně krátkých etap hutnictví proslavila tato činnost Příbramsko u nás i v zahraničí. Nejstarší stopy po těžebních aktivitách v příbramském regionu, jako součásti Podbrdská, směřují pravděpodobně až na samý počátek pozdní doby kamenné – eneolitu (4200-2300 př. n. l.).

Nejstarším písemným pramenem o zpracování rud v příbramském regionu je listina z 21. dubna 1311, jíž postupuje pražský měšťan Konrád pražskému biskupu Janovi IV. huť. Tato zpráva je považována za první písemný doklad místní těžby a zpracování olovnato – stříbrných rud. Objevuje se také informace, že šlo o huť železářskou. Na Březových Horách, které patří od roku 1953 pod město Příbram, byly v roce 1956 objeveny pozůstatky středověkého sídliště z 13. století, mající některé znaky hornické osady (Velfl 2010).

Od třicátých do konce padesátých let 16. století vrcholila první těžba stříbra v březohorské rudní oblasti, která však výrazněji nepřesáhla hranice regionu. Přesto způsobila příliv horníků a hutníků, většinou Němců z Krušných hor a Šumavy.

Důlní činnost tehdy podporovali ze zjištěných důvodů i někteří držitelé panství, jako např. Jindřich Pešík z Komárova a Příbrami. Na základě souhlasu krále Ludvíka Jagellonského zavedl na Příbramsku listinou z 8. srpna 1525 Jáchymovský horní řád týkající se významných právních norem, povinností a svobod těžařů.

Listinami z 10. a 11. března a 30. dubna 1534 potvrdil Ferdinand I. Habsburský městu Příbrami nejprve platnost Jáchymovského horního řádu, německého jazyka jako úřední řeči v důlní činnosti, stanovil povinné vedení horní knihy a způsob, jak mají být rozsuzovány spory mezi horníky.

Dne 20. listopadu 1579 císař Rudolf II. Habsburský povýšil Příbram na svobodné královské horní město. Obec podléhala nejvyššímu mincmistrovi, který byl současně správcem dolů. Příbramští se osvobodili od robot a platů pod podmínkou, že ročně investují do těžby stejně vysoké částky, jako odváděli na poplatcích. Platnost této listiny byla trvale omezena výhradou, že ji panovník zruší, dojde-li k úplnému zastavení práce v dolech. S tímto povýšením města však přišel bohužel brzy a velmi nečekaně úpadek těžby, způsobený jednak vyčerpáním vrchních bohatých sfér rudního ložiska, dále provozně technickými potížemi s dobýváním z větších hloubek, nedostatkem kapitálových investic ovlivněných cenovou revolucí a dalšími faktory. Od roku 1607 obec údajně provozovala pouze jediný důl, a to proto, aby nepřišla o výsady svobodného královského horního města. Obdobím velkého strádání a zkázy byla třicetiletá válka (1618-1648), která přinesla několikrát vypleněné město, obrovský úbytek obyvatelstva, rozvrácené hospodářství – ještě dlouho po uzavření míru roku 1648 se Příbram vzpamatovávala z této tragédie (Velfl 2010).

Obrázek č. 4: Listina pro svobodné královské město Příbram

Zdroj: Velfl, 2008

V polovině 18. století měla údajně Příbram 222 domů s 1100-1200 obyvateli. V letech 1830-1850 se svobodné královské horní město Příbram a sousední Březové Hory, v roce 1841 povýšené na samostatné městečko a od roku 1850 s voleným obecním představenstvem, rozrostly o celé tři čtvrtiny. Roku 1830 žilo v Příbrami 3908 obyvatel, na Březových Horách 1205. O dvacet let později se mohla Příbram pochlubit 6736 obyvateli a Březové Hory 2348. Domov zde tehdy našlo přes 9000 lidí, a Příbramsko tak dosáhlo díky prosperitě dolů celozemského průměru zalidnění. Na sklonku 19. století žilo v Příbrami již 14 800 obyvatel a na Březových Horách více než 5500 (Velfl 2010).

Obrázek č. 5: Březohorský rudní revír

Zdroj: Velf, 2010

Příbramsko se stalo od poloviny 19. století po desetiletí hlavním producentem stříbra a olova ve střední Evropě. Ve stejnou dobu bylo zároveň i centrem montánních věd a techniky rudného hornictví.

Poválečná historie Příbramska byla od konce čtyřicátých let 20. století neoddelitelně spjata s novým bouřlivým rozvojem hornictví v souvislosti s velice náročným procesem zjišťování rozsahu a následným dobýváním zdejšího obzvlášť bohatého uranového ložiska.

Počet obyvatel Příbrami vzrostl v průběhu let téměř čtyřnásobně, tzn. okolo 40 000 obyvatel. Roku 1953 došlo ke spojení doposud samostatného města Březových Hor s Příbramí.

Česká republika se historicky řadí na šesté místo za největší producentské státy světa v těžbě uranu – USA, Kanadu, Německo, Jihoafrickou republiku a Ruskou federaci. Prioritní podíl příbramského uranového ložiska na celostátní produkci v letech 1946-2000 doposud nebyl překonán a činí 38 %, byť se zde od roku 1991 již netěží (Velfl 2010).

7. Kulturní památky Příbramska, historie a majetková práva

7.1 Zámek Dobříš

Kotlinou, ve které se Dobříš rozkládá, vedla v dávných dobách důležitá obchodní cesta, tzv. Zlatá stezka. Podle pověstí neznámý vladyka Dobřich nechal na této spojnici Čech s Bavorskem a Itálií vybudovat ochrannou dřevěnou tvrz.

Ve 13. století, pravděpodobně za vlády Přemysla Otakara I., zde vznikl královský dvorec. Ale první písemná zmínka pochází z roku 1252, kdy počátkem tohoto roku vydal král Václav I. čtyři listiny.

Ve 14. století, někdy po roce 1340 rozhodl král Jan Lucemburský vystavět na skále nad dnešním zámkem kamenný gotický hrad, dnes nese jméno Vargač. Město se stalo oblíbeným místem k pořádání lovů. Císař Karel IV. sem nechal přenést úřad nejvyššího královského lovčího. Několikrát tu pobýval i jeho syn Václav IV.

Na počátku 15. století za doby husitské války přinesly Dobříši, která stála na straně krále Zikmunda, utrpení a zkázu. Husitská vojska hrad nejprve obléhala a po jeho dobytí jej vyplenila a spolu s podhradím vypálila.

Od roku 1422 se v Dobříši střídali zástavní majitelé z různých šlechtických rodů. Nejprve to byli Kolovratové, které vystřídali synové Jiřího z Poděbrad, Viktorin, Jindřich a Hynek z Münsterberka. Později panství náleželo Jindřichu ze Švamberka a od roku 1491 pánům z Lobkovic.

V první polovině 16. století roku 1534 převzal panství Vilém Švihovský z Rýzmburka, který se zasloužil o povýšení Dobříše na město. Od císaře Ferdinanda I. Dobříš také získala svůj erb.

Koncem 16. století se dobříšské panství dostalo zpět do rukou královské komory. V té době pravděpodobně vzniklo západně od hradu, v místech dnešního zámku, renesanční sídlo. To už ale císaře Maxmiliána I. nijak nelákalo. Dobříš byla znovu zastavena Lobkovicům (Pečený 2012).

V roce 1630 za třicetileté války potřeboval císař Ferdinand II. nutně peníze na válčení, a tak dobříšské panství prodal. Za 40 tisíc zlatých jej odkoupil nejvyšší královský lovčí Bruno Mansfeld, stal se tak prvním majitelem z rodu Mansfeldů. Válka napáchala nemalé škody, Dobříši se v té době prohnala saská a švédská vojska.

Teprve v polovině 17. století začalo městečko ožívat. František Maxmilián Mansfeld, syn Bruna Mansfelda, založil železárnou ve Staré Huti, která nabídla mnoho pracovních příležitostí. Panství prosperovalo a v roce 1675 dokonce započala přestavba renesančního zámku do barokní podoby.

Na počátku 18. století postihla Dobříš dvě neštěstí. V roce 1713, za časů Karla Františka Adama Mansfelda, přišla do kraje morová epidemie. A v roce 1720 zachvátil město ničivý požár. Část měšťanských domů lehla popelem a oheň poničil i zámeckou budovu.

Přes dvacet let až do roku 1745 strádali Mansfeldové peníze na obnovu zámku. Nakonec s ní započal až Jindřich Pavel Mansfeld, syn Karla Františka Adama Mansfelda. Plány na výstavbu zámku vypracoval ředitel královských staveb a gobelínové manufaktury v Paříži Jules Robert de Cotte, v podobě zámku jsou tak patrné vlivy francouzské architektury. V průběhu realizace stavby se ale ukázalo, že plán není zcela vyhovující. Kvůli nerovnosti terénu a finanční náročnosti bylo upuštěno od stavby čtvrtého, západního křídla zámku. Stavební práce trvaly až do roku 1765 a výzdoba interiéru vedená architektem Giovannim Nicolou Servandonim byla dokončena ještě o několik let později.

V roce 1771 došlo k velice důležité události. Sňatkem Marie Isabelly Mansfeldové, dcery stavitele zámku Jindřicha Pavla Mansfelda, s Františkem Gundakarem Colloredem se spojily dva významné rody a dvě panství – Dobříš a Opočno. Pro Mansfeldy to znamenalo zachování rodinného přídomku i dalším generacím, protože jediný mužský potomek Josef Václav Mansfeld, bratr Marie Isabelly, zemřel po dlouhé nemoci bezdětný. Od roku 1775 nese rodina spojený erb a přídomek Colloredo-Mannsfeld (Pečený 2012).

Dobříšský zámek byl ve vlastnictví rodu Colloredo-Mannsfeld až do druhé světové války. Tehdejší majitel zámku Vikard Colloredo-Mannsfeld odmítl spolupráci s německou okupační mocí a ponechal si české občanství. Zámek mu byl v roce 1942 zkonfiskován ve prospěch Velkoněmecké říše a stal se sídlem zastupujícího říšského protektora Kurta Dalugeho, Heydrichova nástupce. Vikard Colloredo-Mannsfeld musel zámek opustit. Během války pracoval v jedné z pražských továren a do Dobříše se vrátil až na sklonku války s partyzánskou skupinou Fabel plukovníka Bělova.

V roce 1945 byl zámek vyvlastněn podruhé – tentokrát na základě Benešových dekretů jako majetek německé armády. Objekt byl předán k užívání Syndikátu spisovatelů, což byla dobrovolná organizace sdružující spisovatele v celé republice. Od roku 1949 se její název změnil na Svaz československých spisovatelů a poslední změna přišla v roce 1954, kdy vznikl Český literární fond, na který byla správa převedena. Téměř padesát let tak zámek sloužil jako Domov spisovatelů. Část byla přeměněna na moderní ubytovací zařízení, zatímco část zůstala vybavena historickým nábytkem. Umělci byli ubytováni na základě poukazů a pobývali zde od jednoho týdne po několik měsíců. Za tu dobu se zde vystřídala celá řada známých umělců, mezi nimi například Jan Drda, Eduard Petiška, Bohumil Říha, Vladimír Neff, Josef Kainar, Helena Šmahelová, Jan Otčenášek, Pablo Neruda a mnoho dalších.

V roce 1995 převzal správu zámku Památkový ústav středních Čech, který o rok později zpřístupnil veřejnosti nově instalovanou zámeckou expozici.

Už v roce 1992 zažádal Jeroným Colloredo-Mannsfeld, bratr Vikarda, posledního předválečného majitele zámku, o vrácení majetku v restituci. Restituční spory ale trvaly celých šest let, až do roku 1998. Dne 30. ledna 1998 byla do soukromého vlastnictví vydána zámecká budova spolu s francouzským a anglickým parkem. Mobiliář ovšem zůstává i nadále v majetku státu a díky vzájemné dohodě a spolupráci mezi vlastníkem zámku a Národním památkovým ústavem je prohlídková trasa opět zpřístupněna veřejnosti.

Dne 2. 12. 1998 zemřel Jeroným Colloredo-Mannsfeld ve věku 86 let bezdětný. Vlastníkem zámku se stal jeho synovec dipl. Ing. Jerome Colloredo-Mannsfeld, který se svou rodinou žije v rakouském městě Öblarn a dobříšský zámek pravidelně navštěvuje.

Od roku 1999 po převzetí zámku rodinou Colloredo-Mannsfeld byly provedeny a započaty různé práce na obnově této kulturní památky (Pečený 2012).

Obrázek č. 6: Zámek Dobříš na katastrální mapě

Zdroj: ČÚZK, 2017

7.2 Zemské desky – Dobříš

Zemské desky z 19. století jsou již dokonalejší formy a dělí se na list A, B, C, které byly vzorem pro nové Pozemkové knihy. List A obsahuje soupis majetku, dělení, slučování, odpisy, přípisy a práva. (Kuklík 2010). List A který je součástí přílohy pod číslem 19 nám ukazuje například Zámek Dobříš pod katastrálním a běžným číslem 1. List B obsahuje zápisy o vkladech vlastnického práva, prenotace a poznámky. Vlastnické právo nalezneme v příloze č. 5 pod položkou č. 1, která ukazuje záznam práva vlastnického pro Knížete Josefa Colloredo – Mannsfelda. List C obsahuje dluhy, zástavní práva, hypotéky, výměnky a věcná břemena. Tyto závazky nalezneme v příloze č. 7 u položky č. 137, kde se vkládá převod práva zástavního za pohledávání Spořitelny České.

V příloze č. 1 je zobrazen úvodní list s údaji o Panství Dobříš a Křížovský I. díl dvůr č. 21 v Druhlici pro soudní okres Dobříš obsahuje například katastrální obce: Dobříš, Ddrhov dnešní název – Drhovy, -Dřevník dnešní název Drevníky, Dušníky dnešní název Daleké Dušníky, Kolovrat dnešní název Kolovraty, Rybník dnešní název Rybníky, Zahořan dnešní název Zahořany, Nová Ves – Neudorf dnes Nová Ves pod

Pleší. Dle zemské desky došlo ke změně názvů 2. prosince 1921 na základě výnosu Ministerstva vnitra ze dne 1920.

Úvodní strana zemské desky má vyznačenou poznámku konfiskace týkající se II. Pozemkové reformy probíhající v letech 1945–1948 – konfiskováno dle dekretu č. 12/45 Sb. tj. dekretu č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa. Jednalo se o jeden z nejdůležitějších dekretů československého presidenta Edvarda Beneše, vydaného v rámci let 1945–1948.

Další poznámkou na úvodní straně je „Zábor“ týkající se I. pozemkové reformy, která probíhala v letech 1919–1938 a jejímž cílem bylo rozdělení velkých soukromých statků a souborů pozemků. Jednalo se o rozlehlá území, které vlastnila především šlechta. Zábor vymezoval zákon č. 215/1919 Sb. z. a n. o záboru velkého majetku pozemkového (tzv. záborový zákon) (Kuklík 2010).

Zápis pozemkových parcel, který je zobrazen v příloze č. 2, 3 a 4 znázorňuje záznamy pozemků, mezi které patřily role, les, zahrada, rybník, pastvina, louka, neplodná půda, spojovací stoka, potok. Mezi stavební parcely patřily: hájovna s číslem popisným 10, obytné stavení č.p. 485, dům č.p. 6, tovární budova, kuchyně, veranda s kuželníkem, stodola, skladiště.

Záznam ze dne 3. listopadu 1859 znázorněný v příloze č. 5 obsahuje údaj o vložení práva vlastnického pro knížete Josefa Colloredo Mansfelda.

Zápis v příloze č. 6 ze dne 9. června 1885 „*eviduje stížnost Karla Hauschilda co právního zástupce Josefa knížete z Colloredo – Mansfeldu vlastníka panství – Dobříšského proti výměru exekučního zástavního práva za pohledávání Jána Nováka v sumě 31 zlatých, Josefa Pecky v sumě 38 zlatých, Vojtěcha Kadlce v sumě 40 zlatých, Františka Prušy v sumě 94 zlatých, Jana Petáka v sumě 19 zlatých a Jána Smělého v sumě 94 zlatých*“.

Záznam v příloze č. 7 ze dne 10. listopadu 1931 „*vkládá se výmaz práva zástavního za nepřevedené úroky z prodlení z pohledávek Spořitelny České a vkládá se převod práva zástavního úroků z prodlení vedlejšími závazky do výše obnosu 150.000 Kč, 525.000 Kč a 30.000 Kč vložených na Colloreda – Mansfeldský pensijní ústav v Dobříši*“.

Záznam v příloze č. 8 pod položkou číslo 21 ze dne 19. února 1942, podle nařízení ze 4. října 1939 je vloženo vlastnické právo pro německou říši – zastoupenou říšským protektorem pro Čechy a Moravu.

Zápis vkladu v příloze č. 9 pod položkou číslo 22 ze dne 7. listopadu 1946: „Podle ustanovení §§. 26, 27, 28. zákona z 8. dubna 1920 č. 329 Sb. (o převzetí a náhradě za zabraný majetek pozemkový tzv. zákon náhradový) ve znění zákona z 13. 7. 1922 č. 220 Sb., §. 1. zákona ze dne 16. dubna 1919 č. 215 Sb. (záborový zákon) a podle ustanovení § 1. odstavec 3. dekret presidenta republiky ze dne 27. října 1945 č. 124 Sb., ve znění zákona z 28. února 1946 č. 60 Sb. / příloha k vyhlášce č. 61/46 Sb., zrušuje se zápis vlastnického práva pro německou říši a vkládá se právo vlastnické pro – Československý stát /: správa státních lesů a statků :/“.

Záznam v příloze č. 10 pod položkou 191 ke dni 15. června 1948 „podle prohlášení o převodu hypotekárních pohledávek a potvrzení Ministerstva sociální péče v Praze, vkládá se převod pohledávek Colloreda – Mansfeldského pensijního ústavu v Dobříši na Všeobecný pensijní ústav v Praze“.

7.3 Zámek Rožmitál pod Třemšínem

Hrad založil v polovině 13. století Oldřich z rodu Buziců a jako první začal ke svému jménu používat přídomek z Rožmitálu. Dalším vlastníkem byl jeho syn Protiva, poté Protivův bratr Zdeněk, a nakonec jeho nejmladší bratr Sezima. Roku 1347 daroval Sezima podle vůle své manželky Scholastiky polovinu hradu, městečka a všech vesnic Arcibiskupství pražskému, což později vedlo ke sporům mezi Sezimovým bratrem Zdeňkem a arcibiskupem Arnoštem.

Roku 1436 zastavil král Zikmund arcibiskupskou polovinu a další duchovní statky bratrům Zmrzlíkům ze Svojšína, brzy je však od nich vykoupili páni z Rožmitálu, kteří nepřetržitě vládli druhé polovici panství. Celé rožmitálské panství se tak dostalo opět do rukou tentokrát již Lvů z Rožmitálu, jak si mezitím častým používáním křestního jména rozšířili své příjmení (Kotlářová 2008).

Po smrti Zdeňka Lva z Rožmitálu v roce 1535 postupně jeho synové zadlužené panství rozprodali a slavný rod Lvů se uchýlil na Moravu.

O patnáct let později vykoupil hrad a Rožmitálsko od různých věřitelů Florián Gryspek z Grysparu a stal se zde jediným pánem. Hrad nechal velkoryse přestavět na renesanční zámek, jak jej známe z dnešní podoby.

Po bitvě na Bílé hoře a porážce českých stavů, v jejichž řadách aktivně působili Floriánovi potomci, císař Ferdinand II. Gryspekům rožmitálské panství v září 1622 zkonfiskoval. Císaře hned o něj požádal pražský arcibiskup Arnošt Vojtěch hrabě z Harrachu a skutečně jej 8. července 1623 za odhadní cenu 63 111 kop, 8 grošů a 4 denáry dostal. Ještě téhož roku přinutil vdovu po posledním Gryspekovi, aby se vystěhovala z malého dvoru u zámku pod záminkou, že jej nechce nechat zpustnout. Zámek, město i Rožmitálsko zcela ovládlo Arcibiskupství pražské. (Kotlářová 2008)

V roce 1660 renesanční zámek vyhořel a kardinál Harrach jej nechal opravit, stejně jako později arcibiskup František Ferdinand hrabě z Khünburgu, za něhož zámek vyhořel v roce 1724. Později byl zámek sice rovněž opravován, ovšem v daleko menší míře a jen tam, kde to bylo vysloveně nutné.

Po celou dobu měla na zámku kanceláře a byty správa arcibiskupského panství. Arcibiskupové sem zajížděli jen výjimečně. Na začátku 20. století opravil vlastník střechy a fasády, zavedl vodovod a zastřešil ochoz na věži.

V roce 1940, když zde byli ubytováni vojáci wehrmachtu, vyhořelo druhé patro. Arcibiskupství škody rychle opravilo, hostinské pokoje byly upraveny na menší, na části venkovní omítky byla obnovena sgrafita a ochoz věže byl zpřístupněn.

V roce 1948 byl rožmitálský velkostatek, jemuž zámek nic nevydělával a náklady na nutnou údržbu mu jen snižovaly zisk, znárodněn.

Zámek převzaly od státu Československé státní lesy, národní podnik, který jej v letech 1949 a 1950 upravil na byty pro své zaměstnance. Do zámku se nic neinvestovalo a pomalu chátral.

Počátkem 70. let začala v Rožmitále pod Třemšínem výstavba státních bytů v panelových domech a pracovníci ČSL se z nevyhovujících prostor vystěhovali.

V roce 1974 předalo středisko Státní památkové péče zámek do správy Místního národního výboru v Rožmitále, jenž počítal s jeho rozsáhlou rekonstrukcí (Starý Rožmitál 20. 3. 2017).

Do roku 1990 investoval stát do generální opravy zámku kolem 25 milionů Kčs, přičemž poslední roky se postupovalo podle pokynů Národního muzea, které mělo s městem podepsanou smlouvu na využití gryspekovského paláce pro expozici hraček.

V roce 1990, kdy zámek přešel do majetku města, se rožmitálský úřad dotazoval Arcibiskupství pražského, jaké nemovitosti ve městě bude chtít vrátit. Církev o vrácení zámku neuvažovala, a tak město hledalo kupce, který převezme financování rekonstrukce.

Pár zájemců ze zahraničí se našlo, ale k žádným smlouvám nikdy nedošlo. Ředitel kulturního střediska dokonce napsal o využití zámku UNESCO, bez kladného výsledku.

Právě v roce 1998 došlo k jednání mezi městem a arcibiskupstvím. Církev od města dostala zpět hotel Panský dům a přívažkem zámek, pro nějž už měla připraveného amerického investora Rodericka Marshalla.

V roce 2000 byla založena Trinity Coop s.r.o., v níž má 80 % obchodního podílu dr. Roderick Marshall a 20 % Arcibiskupství pražské, které na ni převádí zámek soudně odhadnutý na téměř šest milionů korun. Kapitál firmy se o tuto částku navyšuje, ale arcibiskupství i přesto zůstává minoritním společníkem.

Roku 2004 je asi za 3 mil. Kč zrekonstruován správcovský domek a jednatel firmy Ing. Havlas sděluje novinářům velkolepé plány, co nový majitel se zámkem provede: od expozice mapující cestu Lva z Rožmitála, přes zpřístupněnou věž, opravený malý palác až po obnovení padacího mostu. Do deseti let bude zámek v takovém stavu, aby byl ve větším rozsahu přístupný veřejnosti.

Za deset let je ale výsledek takový, že vlastník nedá do objektu zámku ani korunu, zámek nezadržitelně chátrá a vrata jsou před veřejností zabeďněna.

Arcibiskupství se v roce 2011 vzdává ve firmě Trinity Coop svých dvaceti procent a převádí je na firmu The Spalena Company s.r.o., kterou vlastní Ing. Zuzana Mruškovičová, jež se stává i jediným jednatelem firmy vlastnící zámek. Církev na výtky památkářů, všemožných úřadů, institucí i médií reaguje tak, že ji zdevastovaný zámek nezajímá (Starý Rožmitál 20. 3. 2017).

Oba společníci firmy Trinity Coop – R. Marshall a Z. Mruškovičová – od roku 2010 dobývají vzácné kovy ve Rwandě a rožmitálský zámek je jim příliš vzdálený.

Až po krachu jejich podnikání v Africe se začínají na konci roku 2015 znovu o zámek zajímat a nechávají alespoň odklidit trosky po zřícených budovách.

V lednu 2016 pan Marshall překvapuje prohlášením, že ve firmě Trinity Coop, která zámek vlastní, pouze zastupuje americké investory (Starý Rožmitál 20. 3. 2017).

Obrázek č. 7: Zámek Rožmitál pod Třemšínem

Zdroj: ČÚZK, 2017

7.4 Zemské desky – Rožmitál pod Třemšínem

Úvodní strana zemských desek v příloze č. 11 uvádí název Panství Rožmitál pod Třemšínem, registrován je soudní okres Březnice a katastrální území Rožmitál pod Třemšínem. Úvodní strana má také vyznačenou poznámku „Zábor“. Příklad záboru v příloze č. 12 pod položkou číslo 2 je datován ke dni 4. prosince 1920 s poznámkou: „K návrhu Pozemkového úřadu v Praze ze dne 25. září 1920 poznamenává se, že nemovitosti zde zapsány zabrány jsou státem dle zák. ze dne 16. dubna 1919 č. 215 sb. z. a n.“ I zde je na úvodním listě vidět Zámek Rožmitál pod katastrálním číslem 1.

Součástí Panství Rožmitál pod Třemšínem bylo dodnes zachováno katastrální území Starý Rožmitál, Pňovice, Voltuš, Skuhrov a Nesvačily.

Pro panství Rožmitál pod Třemšínem byly evidovány v příloze č. 13 tyto pozemkové parcely: louka, role, stoka, zahrada, pastvina, neplodná půda, pastva a cesta. Stavebními parcelami byly stavební plochy, domek s č.p. 179, skladiště a nádvoří.

Zápis v příloze č. 14 pod položkou číslo 1 z 23. října roku 1816 eviduje vklad práva vlastnického Pražskému arcibiskupství.

Poznámka záboru církevního majetku v příloze č. 15 ze dne 24. května 1948: „*Podle oznámení ministerstva zemědělství ze dne 24. května 1948 poznamenává se zamýšlené převzetí všech nemovitostí, a že tyto jsou předmětem revise dle ustanovení zákona č. 142/47 Sb.*“.

Jednalo se o zákon z 11. července 1947 o revisi první pozemkové reformy. Revise navazovala na úpravu pozemkového vlastnictví podle zákona č. 215/1919 Sb. z. a n. o záboru velkého majetku pozemkového. Zákon pojednával o pozemkovém majetku, jakožto o velkých správních celcích tzv. velkostatky o výměře nad 50 ha (Zeman 2013).

7.5 Zámek Březnice

Původně gotická tvrz se stala na konci 12. století sídlem slavného českého rodu Buziců, a byla postavena při historické obchodní Zlaté stezce. Ta měla značný význam pro osídlení, hospodářský a kulturní rozvoj českých zemí. Na počátku 15. století patřila tvrz krátký čas panovnickému rodu Lucemburků, konkrétně králi Václavu IV. Poté se stala majetkem panského rodu Zmrzlíků ze Svojšína, jehož nejznámější příslušník Petr Zmrzlík, nejvyšší mincmistr království českého, byl blízkým přítelem Jana Husa. Renesanční období od poloviny 16. století je spojeno s významným panským rodem Lokšanů z Lokšan, jenž v osobě Jiřího z Lokšan, osobního tajemníka dvou českých králů, Ludvíka Jagelonského a Ferdinanda I., říšského místokancléře, dvorního rady a polního říšského hejtmána v Řezně, povýšil Březnici na významné rodové sídlo v hierarchii českých panství. Svůj společenský význam si Březnice uchovala i po smrti Jiřího z Lokšan, kdy zámek přešel do vlastnictví jeho ženy Kateřiny Lokšanové, rozené Adlerové z Augšpurku. V letech 1555–1660 se březnický zámek stal milostným útočištěm arcivévodky Ferdinanda, zvaného později Tyrolský, druhorozeného syna českého krále a římského císaře Ferdinanda I., místodržícího v Čechách, který se na březnickém zámku tajně oženil s neteří Kateřiny z Lokšan – Filipínou Welsarovou (Zámek Březnice 22. 3. 2017).

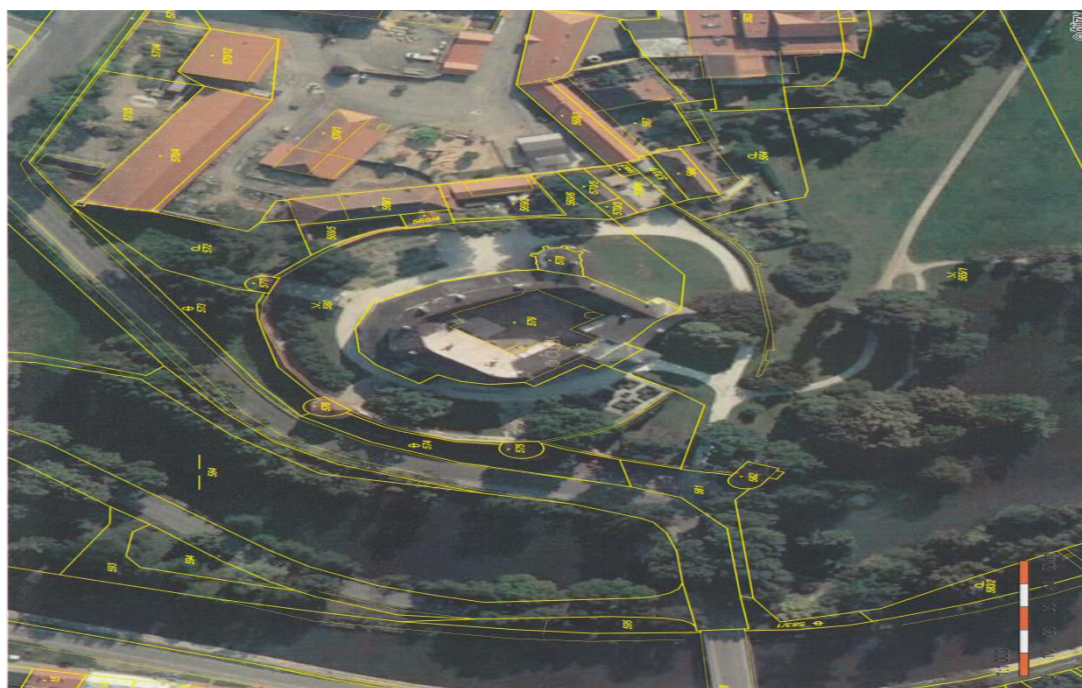
V raném období náboženské třicetileté války, v první polovině 17. století, roku 1623, bylo březnické panství zkonfiskováno protestantskému rodu pánů z Lokšan. Novým držitelem se stal Přibík Jeníšek z Újezda, v té době písař menších desek zemských, později karlštejnský purkrabí a nejvyšší písař zemský známý jako královský prokurátor.

V 18. a 19. století byl březnický zámek ve vlastnictví významného českého šlechtického rodu Krakovských z Kolovrat a na sklonku 19. století až do června 1945 byli majiteli zámku představitelé česko – uherského panského rodu Palffyů z Erdödu.

V roce 1945 byl zámek zestátněn na základě Benešových dekretů.

Nyní je zámek národní kulturní památkou, spravovanou Národním památkovým ústavem (Zámek Březnice 22. 3. 2017).

Obrázek č. 8: Zámek Březnice na katastrální mapě

Zdroj: ČÚZK, 2017

7.6 Zemské desky – Březnice

Panství Březnice (Březnitz), které mělo soudní pravomoc zemského soudu pro soudní okres Březnice, obsahuje kupříkladu katastrální obce Březnice, Horyčabsko – dnešní název Horčápsko, Leletice – dnešní název Lešetice, Mišovice – dnešní název Myšlovice.

Úvodní strana zemské desky v příloze č. 16 má vyznačenou poznámku konfiskace týkající se II. pozemkové reformy probíhající v letech 1945–1948 – konfiskováno dle dekretu s označením i 12/45 Sb. tj. dekret č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa. Jedná se o jeden z nejdůležitějších dekretů československého presidenta Edvarda Beneše ve funkci 1945–1948. I v této úvodní straně je pod katastrálním číslem 1 zapsán zámek Březnice.

Další poznámkou na úvodní straně je „Zábor“ týkající se I. pozemkové reformy, která probíhala v letech 1919 – 1938 a jejím cílem bylo rozdělení velkých soukromých pozemků, jednalo se o území, které vlastnila především šlechta. Zábor vymezoval zákon č. 215/1919 Sb. z. a n. o záboru velkého majetku pozemkového (tzv. záborový zákon) (Kuklík 2010).

Zápis v příloze č. 17 eviduje vklad ze dne 8. června 1748, kterým je zástavní právo pro Marii Krakowsky, hraběnku von Kollowrat, roz. hraběnku Wratislav.

Zápis v příloze č. 18 z 22. prosince 1887 pod položkou číslo 1 eviduje vklad práva vlastnického pro Eduarda Pálffyho von Erdöd z Újezdu. A zápis z 19. července 1900 pod položkou číslo 3 eviduje vklad práva vlastnického pro knížete Johana Pálffyho von Erdöd z Újezdu.

Poznámka ve vztahu k zámku Březnice v příloze č. 19 pod položkou číslo 133 ze dne 11. července 1906 poznamenává vložení služebnosti jako je trpění trativodu a svádění podzemní vody čili se jedná o zmíněný list A druhého oddílu, který eviduje různé služebnosti a věcná břemena, která jsou zde konkrétně v neprospěch březnického zámku a jeho zámeckého okresu.

Zápis v příloze č. 20 z listu C udává zápis listu závad, který zahrnuje věcná práva váznoucí a jeden z těchto případů je znázorněn pod položkou číslo 68 dotýkající se

rodu Pálffyů ze dne 7. února 1924, kdy byla vložena knihovní přednost postoupená pohledávce před pohledáváním Ferdinandy Pálffyové.

Ze dne 24. května 1928 opět v listu C pod položkou číslo 73 je zaznamenáno zamítnutí žádosti Jana Pálffyho za vklad výmazu práva zástavního za pohledávání Městské spořitelny Pražské.

Zápis v příloze č. 21 pod položkou číslo 109 listu C ze dne 26. září 1941 vykazuje žádost ministerstva zprávy vkladu pro reálné břímě povinnosti vlastníka podle „podle § 8 odstavec 1 a 2, § 19 odstavec 2 nařízení č. 278/1940 Sb. (o bytové péči o zemědělské dělníky) (Epravo, ASPI 10. 4. 2017) ve prospěch protektorátu Čechy a Morava. Zde vidíme, že ne vždy a v tomto válečném období, mohli vlastníci nakládat se svými nemovitostmi, tak jak oni sami chtěli, ale museli se podřizovat v neprospěch právního subjektu.

8. Vojenský újezd Brdy

8.1 Historie

Vojenský újezd Brdy, dříve též vojenský výcvikový prostor Jince, se nacházel ve středních Brdech v západní části okresu Příbram. Újezdní úřad sídlil v obci Jince, rozloha vojenského újezdu byla 260,08 km² a žilo v něm kolem 30 obyvatel. Asi 90 % území bývalého újezdu tvoří les, zbylou část využívala armáda především jako cvičiště se specializovanou dělostřeleckou a leteckou střelnicí. Vojenský prostor zde vznikl usnesením vlády Československé republiky ze dne 19. února 1926, od roku 1950 byl vojenským újezdem. Na jeho území bylo šest cílových ploch – Tok, Jordán, Brda, Padrť, Bahna a Kolvín. Tři posledně jmenované byly v poslední době zakonzervované a nevyužívané. Zákaz vstupu pro veřejnost platil v letech 1940-1945 a 1950-2015. V roce 2007 byly v omezeném rozsahu zpřístupněny malé části na okrajích.

V důsledku vzniku vojenského prostoru zcela zanikly obce Kolvín, Záběhlá, Padrť, Hrachoviště a Velcí. Zcela byly zbořeny i samotné vesnice, pouze Velcí zůstalo zčásti zachované (Středočeský sborník historický 2013).

Vláda ČSR uložila Pozemkovému úřadu zakreslení požadovaných parcel k výkupu a Ministerstvu financí ČSR tyto výkupy profinancovat na základě řádně uzavřených kupních smluv. Výkupy byly provedeny do dubna 1928.

Lesní pozemky vykoupené státem měly rozlohu 20 676,50 ha. Od 1. dubna 1928 byly obhospodařovány k tomu zřízenou státní organizací Vojenské lesní podniky, se sídlem v Hořovicích od 24. listopadu 1928. Z této organizace později vznikl dnešní státní podnik Vojenské lesy a statky, který má ze zákona právo hospodaření na všech strategicky významných územích v majetku státu.

Pozemky na současném území VÚ Brdy jsou řádně nabytým majetkem státu na základě kupních smluv z let 1926–1928.

Již od vykoupení pozemků státem probíhalo kácení lesních výseků pro cílové plochy. První cílová plocha Jordán byla uvedena do užívání 19. května 1930. Potom následoval Tok a v následujících letech byla budována další vojenská zařízení. Po jejich vybudování v roce 1935 byla dělostřelecká střelnice přejmenována na Vojenský tábor Jince (Vojenský újezd Brdy 25. 3. 2017).

Původní řád vojenského výcvikového prostoru omezoval pohyb civilního obyvatelstva pouze v době výcviku vojsk a ostrých střelb. Ve 30. letech 20. století měl VÚ Brdy velký význam pro odzkoušení nových druhů zbraní a obranných opevnění. Cvičení vojsk na obranu suverenity ČSR osobně sledoval prezident Tomáš Garrigue Masaryk, jehož pokoj v zámečku Tři Trubky je s pietou uchováván. Vojenský výcvikový prostor Brdy navštívil rovněž prezident Edvard Beneš, zejména v době květnové mobilizace v roce 1938; po tragickém Mnichovu v r. 1938 údajně odsud měl opouštět ČSR.

Za války byl vojenský prostor okupovaný německou armádou rozšířen o katastry několika dalších obcí (Přední a Zadní Záběhlá, Padrť, Kolvín, Skořice, Příkosice, Hořice, Vísky, Trokavec, Štítov a Myť), jejichž obyvatelé byli v roce 1941 vystěhováni. Území bylo německou armádou pro Čechy zcela uzavřeno. V roce 1941–1942 v důsledku vichřice a sněhové kalamity došlo k polomům. Dřevo bylo vytěženo zajatci a zpracováno pro německý válečný průmysl. Pro neshody s Hitlerem byl na loveckém zámečku Tři Trubky internován suspendovaný vrchní velitel Wehrmachtu polní maršál Walter von Brauchitsch.

Po válce na základě vyhlášky Ministerstva obrany se všichni Wehrmachtem vyhnání obyvatelé zabraných obcí mohli vrátit do svých domovů a hospodařit na svých pozemcích. Dekretem prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., o konfiskaci majetku nepřátel a zrádců národa (ze dne 21. června 1945), přešel do majetku státu velkostatek Hořovice (SS Gruppenführera H. Schaumburg von Hanau). Z něj byly do vojenského prostoru připojeny lesy na katastrální území Hořovice, Jince, Ohrazenice, Hrachoviště, Křešín, Chaloupky, Hvozdec, Malá a Velká Víška (Valdek) celkem výměra 1 570 ha lesů. Na protilehlé straně v r. 1945 byla střelnice rozšířena o 567 ha z polesí státních lesů Míšov. Vojenské újezdy byly zřízeny až na základě zákona č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech (VÚ). Celková rozloha VÚ Brdy k 1. lednu 1950 činila 22 814 ha. Nařízením Ministerstva spravedlnosti č. 21/1950 Sb., byly veškeré parcely ve vojenském prostoru zahrnuty do katastrálního celku VÚ Brdy (Vojenský újezd Brdy 25. 3. 2017).

V roce 1952 byl VÚ rozšířen o území obcí Velcí, Hrachoviště, Přední a Zadní Záběhlá, Padrť a Kolvín na celkovou rozlohu 26 101 ha. Hranice VÚ Brdy byla vytyčena 5. listopadu 1952. Původní obyvatelé (1 250 osob) byli přesídleni a za zestátněné nemovitosti jim byla poskytnuta náhrada peněžní anebo v nemovitosti (podle §10 zákona č. 169/1949 Sb. Zákon o vojenských újezdech). Obce s výjimkou Velcí byly

srovnány se zemí. Celé území bylo zahrnuto pod okres Hořovice. Po zrušení malých okresů zákonem č. 36/1960 Sb. o územním členění státu byl celý VÚ Brdy zahrnut do okresu Příbram. V letech 1985 až 1986 bylo pro vojenskou správu vytvořeno 5 katastrálních území: Baština, Hrachoviště, Kolvín, Těně I a Záběhlá. Státní správu vykonává Újezdní úřad VÚ Brdy v Jincích.

V pozdějších letech VÚ Brdy postoupil některá svoje okrajová území pro rozvoj obcí sousedících s vojenským újezdem. Na základě platné legislativy celé území VÚ Brdy politicko správně spadá do okresu Příbram v jihozápadní části Středočeského kraje (Vojenský újezd Brdy 25. 3. 2017).

K 1. lednu 2012 VÚ Brdy měl výměru 26 009 ha. Vojenská cvičiště a objekty trvale sloužící k výcviku vojsk spravuje Vojenská ubytovací a stavební správa. Ostatní pozemky hospodářského charakteru, na nichž probíhá jen občasný výcvik vojsk, spravují Vojenské Lesy a Statky.

Ke zrušení vojenského újezdu došlo k 1. lednu 2016 a jeho území bylo rozděleno 27 obcím v okresech Příbram, Beroun, Plzeň-jih a Rokycany.

Po zrušení újezdu zde zůstává jen velmi malý prostor, který by měl být prohledán z důvodů možnosti nálezu neodpálené munice. Současně se zrušením vojenského újezdu zde vznikla chráněná krajinná oblast Brdy. I po zrušení vojenského újezdu jsou některé oblasti nadále užívány armádou a veřejnosti nepřístupné (Hostomice 28. 3. 2017).

8.2 Kolvín

První zpráva potvrzující existenci Kolvína je v latinsky psané listině z roku 1381, kde se připomíná jeden ze synů pána na Drštce – hrádek nedaleko Kolvína, a to Nechval, řečený Kolvín z Kolvína. Název Kolvín vznikl pravděpodobně z osobního jména prvního osadníka, který se jmenoval Kolva a přípona „in“ pak označovala jeho dvorec. V 16. století byla mirošovská část Brd majetkem rožmitálského panství. V té době, přesně z roku 1565 existuje „vejtah z urbáře“, kde najdeme soupisy poddaných, a to majitelů jednotlivých usedlostí. Těch má v té době Kolvín patnáct. Další soupis zvaný berní rula, je z roku 1654. Ten uvádí čtrnáct jmen, ale kupodivu, oproti prvnímu soupisu z větší části už zcela jiných (Čáka 1998).

V roce 1894 žilo ve vsi 576 obyvatel. Tento počet se po nástupu dvacátého století soustavně zmenšoval. Lidé opouštěli ves, kde se jen těžko dokázali uživit. Od dvacátých let do počátku druhé světové války se počet obyvatel Kolvína ustálil.

V tragické epoše nacistické okupace, na sklonku roku 1940, bylo obyvatelům oznámeno, že se budou muset ze své obce vystěhovat. Nacistická armáda, která převzala brdskou střelnici se rozhodla výrazně rozšířit její území. Během roku 1941 proběhla evakuace obyvatel a předání veškerého majetku. Nedlouho poté byl postaven na území Kolvína tzv. „lágr“ z dřevěných budov obehnaný plotem, původně plánován pro zajaté Poláky, ti však nepřišli.

15. listopadu 1941 postihla Brdy obrovská lesní kalamita způsobená vichřicí. Poté se usadila ve vsi dřevozpracující firma Fischer a domy sloužily k ubytování pracujících na těžbě dřeva, a to až do roku 1944. Válečné děje Kolvína se uzavřely dnem povstání českého lidu 5. května 1945 a hned poté se začali vracet kolvíňští vyhnanci do svých domovů. Život zde však trval jen pár poválečných let. V roce 1952 přišla komunistická éra, kdy došlo k úplné likvidaci Kolvína (Čáka 1998).

Obrázek č. 9: Zaniklá obec Kolvín na katastrální mapě

Zdroj: ČÚZK, 2014

8.2 Tři Trubky

Lesní zámek Tři Trubky vznikl v rozmezí let 1888 až 1890 a nechal jej vystavět Jeroným Colloredo-Mannsfeld, jemuž patřily zdejší lesy a jenž vlastnil tuto část Brd spolu s panstvími Dobříš a Zbiroh. Zámečku byl určen reprezentativní charakter, proto tu bylo soustředěno mnoho mysliveckých trofejí a historických loveckých památek. Měl také vlastní vodárnu a vodní elektrárnu. V okolí byly vysázeny vzácné exotické

dřeviny. Místo je spojováno s jeleny a také zámeček byl zdoben na stěnách nejkrásnějšími exempláři jeleního paroží. Po zabrání lesů pro vojenské účely a výstavbu střelnice bylo veškeré vybavení zámečku přestěhováno na zámek Dobříš. Přesto posláním zámečku setrvalo i nadále. Zámeček navštěvovali vysocí činovníci státu, mezi nejvýznamnější hosty patřil bezpochyby prezident republiky T. G. Masaryk a o pár let později druhý prezident dr. Edvard Beneš.

Po čtyři desetiletí komunismu byly skryté Tři Trubky oázou pro příjemné chvíle nesčetných prominentů režimu. Během tohoto období proběhly na zámečku různé úpravy bez citu pro starou architekturu.

Před výstavbou zámečku byl znám název Tři Trubky proto, že zde byla hájovna, usazená na Černém – Třítrubeckém potoce. Tato roubená stavba vznikla v roce 1862 pro dva hajné.

Po otevření Vojenského újezdu Brdy se plánuje zbudovat v zámečku expozici „Dům přírody“ (Čáka 1998).

8.3 Valdek

První zmínka o hradu je z roku 1263, kdy je spojováno se jménem Oldřich Zajíc z Valdeka. Ten byl královským číšníkem a purkrabím na hradě Loket, a později se stal purkrabím Pražského hradu, neboť se i on jako jeho předchůdci těšil přízně českého krále. Zřejmě nejslavnější kapitola hradu se psala v době Viléma Zajíce z Valdeka, jež byl vnukem Oldřicha. Jeho potomci však záhy poklesli na úroveň venkovské šlechty a poté o hrad a jeho panství přišli. Na této společenské úrovni setrvali pak i všichni další majitelé Valdeka.

Na počátku 15. století se hrad dostal do královského majetku, ale v té době už byly na obzoru husitské války. V době vypuknutí bojů byl hrad v držení schopného krále válečníka Jana z Lestkova. Hrad toto období přečkal a většinou zde pak sídlila jen drobná šlechta.

V prvních letech 16. století se Valdek s okolní krajinou stává majetkem rodu Pešíků z Komárova. Ti byli posledními obyvateli panského sídla. Chudnoucí valdecká větev neměla na údržbu chátrajícího hradu prostředky, a tak se z něj na rozhraní 16. a 17. století odstěhovala. V roce 1623 byl majetek i s hradem Valdek zkonfiskován Václavu Pešíkovi z Komárova (Čáka 1998).

K hradu Valdek se váže pověst o Bílé paní a poslední zmínka o zjevení je prý z dvacátého století. S hradem je také úzce spjat významný český dramatik Václav Kliment Klicpera a největší básník romantismu Karel Hynek Mácha.

V roce 1933 vznikla na Valdeku chata Klubu českých turistů, bohužel v 50. letech ji armáda turistům zabrala a zahrnula i s hradem do rozšířeného území stfelnice. Armádní představitelé neprojevili snahu zabezpečit chátrající památku.

Nyní je hrad veden jako kulturní památka České republiky (Čáka 1998).

9. Výsledné zhodnocení

V průběhu 19. století dochází ke kvalitativnímu přerodu v evidenci majetkových práv jednotlivých vlastníků i rozsahu informací, které můžeme získat o jednotlivých nemovitostech nalézajících se na území České republiky. K dosavadním písemným a jiným pramenům svědčícím o historickém vývoji regionu Příbramska se právě od tohoto období přidávají i četné úřední záznamy vlastnických práv ve formě údajů zanesených v rámci jednotlivých katastrů.

Prostřednictvím zápisů činěným zejména v zemských deskách můžeme poměrně podrobně sledovat významné dějinné události spojené s formováním Československého státu i jeho pozdějším osudem, což je zcela patrné na všech třech hlavních vybraných lokalitách, tedy panství Dobříš, Rožmitál pod Třemšínem a Březnice, které spojuje jedna skutečnost, pro region Příbramska typická, a to že se jedná o rozlehlá a významná panství, jejichž vzestupy a pády výrazně ovlivňovaly i osudy celého regionu a jeho obyvatel.

Z majetkového hlediska vzrůstající četnost zřizovaných zástavních práv k šlechtickému majetku, jeho zatěžování služebnostmi i rozdělování a odprodeje dříve rozsáhlých zemědělských a lesnických celků dokládají postupný úpadek velkostatků a rozvoj drobného soukromého vlastnictví, který je v první fázi završen v rámci tzv. první pozemkové reformy v návaznosti na snahu státu o přerozdělení půdy ve prospěch všech občanů nově vzniklého státu a zejména drobných zemědělců a živnostníků.

Události z válečného období 1939 až 1945 jsou pak majetkově zachyceny na nuceném převodu vlastnictví ve prospěch Německé říše a jejich sympatizantů, ale i nově zapisovaných nedobrovolných povinnostech, zřizovaných nejen ve prospěch okupačních orgánů, ale i nesamostatného státního aparátu tzv. Protektorátu Čechy a Morava.

Poválečné události se odrážejí jak v záznamech o zabavování „německých“ majetků, kdy do vlastnických práv všech osob německé národnosti plošně dopadly účinky jednotlivých konfiskačních dekretů prezidenta republiky, tak v záznamech souvisejících s převzetím moci komunisty, primárně pak druhou pozemkovou reformou.

Záznamy v zemských deskách týkajících se vybraných lokalit jsou až do roku 1938 značně precizní a odpovídají požadavkům i záměrům postupného zdokonalování majetkové evidence. Tento smysl pro detail se však postupně vytrácí jak v důsledku politického vývoje po roce 1938, tak zejména navazujících změn v letech 1947 až 1951, kdy je kvalita i kvantita záznamů a významu majetkové evidence jako takové výrazně ovlivněna změnou příslušných právních předpisů, zejména ustoupením od tzv. intabulačního principu.

Po roce 1989 se v návaznosti na jednotlivé restituční předpisy mnohé majetky navracely jejich původním vlastníkům z období před rokem 1948, a právě zde se ukázalo, jak je důležité vlastnická práva kvalitně a spolehlivě evidovat, kdy v rámci jednotlivých řízení byly užívány zejména záznamy pozemkového katastru, na něž se bylo možno spolehnout jak z věcného, tak právního hlediska, jak dokládá i případ panství Rožmitál pod Třemšínem.

Při studiu dané problematiky, se mi potvrdilo, že historie regionu Příbramska se názorně odráží v jednotlivých zápisech majetkové evidence od těch historických až po současný katastr nemovitostí, a vývoj katastru nemovitostí tak lze na tomto regionu spolehlivě popsat, s výjimkou jejich prvopočátků. Domnívám se, že k ucelenému obrazu vývoje regionu by mohlo přispět i další studium tohoto území, zejména v rozsahu Vojenského újezdu Brdy, jehož historii jsem se s ohledem na omezený rozsah této práce snažila alespoň obecně postihnout v předchozí kapitole.

10. Diskuse

Bakalářská práce je zaměřena především na katastr nemovitostí v České republice a na historii Příbramska z pohledu majetkových práv evidovaných v katastru nemovitostí.

V této souvislosti musím poznamenat, že jsem při vyhledávání a zpracovávání podkladů pro mou bakalářskou práci postrádala ucelenou publikaci o vzniku a vývoji majetkové evidence na českém území od počátků až do její dnešní podoby. Rovněž se mi nepodařilo dohledat vědeckou práci, která by se zabývala historickým vývojem právě tohoto regionu v souvislosti s majetkovou evidencí. Na druhou stranu je téma tak rozsáhlé, zajímavé a neustále se vyvíjející, že by se zmapování vývoje katastru mohla věnovat celá bakalářská práce.

Při popisu nejstarší pozemkové evidence až do její současné podoby v souvislosti s historií Příbramska, vyplynuly další zajímavé informace. Mimořádnou zkušeností pro mne bylo pátrání a vyhledávání informací v zemských deskách, které byly spojeny s návštěvou Katastrálního úřadu v Praze a jeho Ústředního archivu zeměměřičství a katastru. Další zajímavostí, o které by se dala též napsat řada podnětných informací, bylo pro mne město Rožmitál pod Třemšínem, konkrétně kauza o Rožmitálském zámku. Ze současných vlastníků si bohužel nikdo neplní závazky, které souvisí s vlastnictvím zámku a jeho údržbou. Zámek chátrá i přes veškeré snahy města. Domnívám se, že by práce na téma Rožmitálský zámek mohla být nejen poutavá, ale také pro samotné město jakýmsi přínosem k zájmu o tuto problematiku formou dalšího zveřejnění této kauzy.

11. Závěr

Bakalářská práce se věnuje historii Příbramska z pohledu majetkových práv, jež jsou evidována v katastru nemovitostí.

První část byla věnována vývoji katastru v České republice od prvopočátků až dodnes a její přínos spočívá zejména v kompilaci faktů o jednotlivých vývojových fázích majetkové evidence v jedné práci. K vypracování této části byla použita odborná literatura a dostupné internetové zdroje, které pomohly přiblížit a ucelit jednotlivé informace v rámci zvoleného tématu.

Druhá část popisuje historii, geografii a geologii Příbrami a okolí, přičemž navazující část popisuje vybrané kulturní památky Příbramska v kontextu katastru nemovitostí a Vojenský újezd Brdy jako zajímavý mikroregion pro další studium. V této části byla využita historická literatura a zejména zemské desky, které byly poskytnuty Ústředním archivem zeměměřictví a katastru v Praze Kobylisích.

Bakalářskou prací bylo potvrzeno, že i na regionu Příbramska lze popsat obecný historický vývoj majetkové evidence až po současný katastr nemovitostí. Zároveň je však nutné konstatovat, že se jedná o natolik rozmanitý region a rozsáhlé téma, které je vhodné pro další výzkum.

Tato práce by mohla být zajímavá pro ty, co se zajímají o katastr nemovitostí a majetková práva v okrese Příbram.

12. Přehled literatury a použitých zdrojů

Bibliografie

- Bumba J., 2007: *České katastry od 11. do 21. století*, Grada Publishing a.s., Praha, 192 s. ISBN 978-80-247-2318-1.
- Čáka J., 1988: *Podbrdskem od městečka k městu*, Středočeské nakladatelství a knihkupectví, Praha, 288 s. ISBN 80-7057-000-8.
- Čáka J., 1998: *Střední Brdy krajina neznámá*, Mladá Fronta Praha, 160 s. ISBN 80-204-0759-9.
- Kotlářová S., 2008: *Páni z Rožmitálu*, Němec-Veduta, České Budějovice, 240 s. ISBN 978-80-86829-37-1.
- Kuba B., Olivová K., 2002: *Katastr nemovitostí po novele*, Linde, Praha, 440 s. ISBN 80-7201-332-7.
- Kuklík J., 2010: *Znárodněné Československo. Od znárodnění k privatizaci – státní zásahy do vlastnických a dalších majetkových práv v Československu a jinde v Evropě*, Auditorium, Praha, 444 s. ISBN 978-80-87284-12-4.
- Ložek V., Cílek V., Kubíková J. a kol., 2003: *Střední Čechy*, Dokořán, Praha, 127 s. ISBN 80-86569-40-3.
- Maršíková M., Maršík Z., 2007: *Dějiny zeměměřičství a pozemkových úprav v Čechách a na Moravě v kontextu světového vývoje*, Libri, Praha, 182 s. ISBN 978-80-7277-318-3.
- Mištera L., et al., 1984: *Geografie krajů ČSSR*, Státní pedagogické nakladatelství, 339 s. Učebnice pro vysoké školy.
- Pečený P., 2012: *Zámek Dobříš*, Vinland, 52 s. ISBN 978-80-904773-1-5.
- Smolová V., 2017: *Příbram*, Nakladatelství Lidové noviny, Praha, 687 s. ISBN 978-80-7422-489-8.
- Státní oblastní archiv v Praze, 2014: *Středočeský sborník historický svazek 39*, Státní oblastní archiv v Praze, 323 s. ISBN 978-80-86772-82-0.
- Velfl J., 2010: *Zmizelé Čechy*, Paseka Praha a Litomyšl, 84 s. ISBN 978-80-7432-069-9.
- Velfl J., 2008 *Památky Příbrami v obrazech*, Příbram, 203 s. ISBN 978-80-254-0974-9.

- Zeman K., 2013: *Vývoj vlastnictví k půdě a souvisejících procesů na území ČR od roku 1918 do současné doby*, Nakladatelství Oeconomica, Praha, 316 s. ISBN 978-80-245-1915-9.

Internetové zdroje

- AOPK, 2018: Správa CHKO Brdy (online) [cit. 11. 4. 2018], dostupné z <<http://brdy.ochranaprirody.cz/>>.
- ČSÚ, 2018: Charakteristika okresu Příbram (online) [cit. 9. 4. 2018], dostupné z <https://www.czso.cz/csu/xs/charakteristika_okresu_pribram>.
- ČÚZK, 2016: Historie pozemkových evidencí (online) [cit. 16. 11. 2016], dostupné z <<http://www.cuzk.cz/Katastr-nemovitosti/O-katastru-nemovitosti/Historie-pozemkovych-evidenci.aspx>>.
- ČÚZK, 2016: Historie pozemkových evidencí (online) [cit. 3. 2. 2017, 10. 2. 2017], dostupné z <<http://www.cuzk.cz/Katastr-nemovitosti/O-katastru-nemovitosti/Historie-pozemkovych-evidenci.aspx>>.
- ČÚZK, 2016: Historie pozemkových evidencí (online) [cit. 31. 12. 2016], dostupné z <<http://www.cuzk.cz/Katastr-nemovitosti/O-katastru-nemovitosti/Historie-pozemkovych-evidenci.aspx>>.
- Dubenec, 2018: Historie obce (online) [cit. 11. 4. 2018], dostupné z <<http://www.obec-dubenec.cz/obec-1/informace-o-obci/historie/>>.
- Hostomice, 2017: Okolí (online) [cit. 28. 3. 2017], dostupné z <<http://www.hostomice.cz/Vojensky-ujezd-Brdy.html>>.
- Příbram, 2018: Poznej Příbram (online) [cit. 11. 4. 2018], dostupné z <<http://www.poznejpribram.cz/vylety/brdy>>.
- PVL, 2018: Vodní dílo Orlík (online) [cit. 11. 4. 2018], dostupné z <<http://www.pvl.cz/files/download/vodohospodarske-informace/vodni-dila-a-nadrze/orlik.pdf>>.

- Starý Rožmitál, 2017: Kauza Rožmitálský zámek (online) [cit. 20. 3. 2017], dostupné z <http://www.staryrozmital.cz/kauza-rozmitalsky-zamek/majitele/do-1623/>.
- Starý Rožmitál, 2017: Kauza Rožmitálský zámek (online) [cit. 20. 3. 2017], dostupné z <http://www.staryrozmital.cz/kauza-rozmitalsky-zamek/majitele/a1623-1948/>.
- Starý Rožmitál, 2017: Kauza Rožmitálský zámek (online) [cit. 20. 3. 2017], dostupné z <http://www.staryrozmital.cz/kauza-rozmitalsky-zamek/majitele/a1948-1998/>.
- Starý Rožmitál, 2017: Kauza Rožmitálský zámek (online) [cit. 20. 3. 2017], dostupné z <http://www.staryrozmital.cz/kauza-rozmitalsky-zamek/majitele/od-1998/>.
- Vojenský újezd Brdy, 2017: Historie (online) [cit. 25. 3. 2017], dostupné z <http://www.vojujezd-brdy.cz/Historie-pred-1989/>.
- Vojenský újezd Brdy, 2017: Historie (online) [cit. 25. 3. 2017], dostupné z <http://www.vojujezd-brdy.cz/Historie-po-1989/>.
- Zámek Březnice, 2017: O zámku (online) [cit. 22. 3. 2017], dostupné z <https://www.zamek-breznice.cz/cs/o-zamku/historie>.
- Zeměměřič, 2016: Katastr nemovitostí po kapkách (online) [cit. 1. 1. 2017, 20. 1. 2017], dostupné z <http://www.zememeric.cz/7+8-98/knkapky4.html>.
- Zeměměřič, 2016: Katastr nemovitostí po kapkách (online) [cit. 28. 10. 2016], dostupné z <http://www.zememeric.cz/1-2-98/knkapky.html>.
- Zeměměřič, 2016: Katastr nemovitostí po kapkách (online) [cit. 28. 1. 2017, 30. 1. 2017], dostupné z <http://www.zememeric.cz/9+10-98/knkapky5.html>.
- Zeměměřič, 2016: Katastr nemovitostí po kapkách (online) [cit. 30. 11. 2016], dostupné z <http://www.zememeric.cz/5+6-98/knkapky3.html>.
- Zeměměřič, 2016: Katastr nemovitostí po kapkách (online) [cit. 5. 11. 2016], dostupné z <http://www.zememeric.cz/3+4-98/knkapky2.html>.

Právní předpisy

- Vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, v platném znění
- Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, v platném znění
- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění

13. Přílohy

Seznam:

- Příloha č. 1 - Zemské desky – úvodní list Panství Dobříš
- Příloha č. 2 - Zemské desky – zápis pozemkových parcel Panství Dobříš
- Příloha č. 3 - Zemské desky – zápis pozemkových parcel Panství Dobříš
- Příloha č. 4 - Zemské desky – zápis pozemkových parcel Panství Dobříš
- Příloha č. 5 - Zemské desky – vlastnické právo pro knížete Josefa Colloredo – Mansfelda
- Příloha č. 6 - Zemské desky – Josefa Colloredo – Mansfeld proti výměru exekučního zástavního práva
- Příloha č. 7 - Zemské desky – převod práva zástavního úroků z prodlení vedlejšími závazky na Colloreda – Mansfeldský pensijní ústav v Dobříši
- Příloha č. 8 - Zemské desky – vklad vlastnického pro německou říši
- Příloha č. 9 - Zemské desky – zápis vlastnického práva pro Německou říši a vklad práva vlastnického pro Československý stát,
- Příloha č. 10 - Zemské desky – vklad převodu pohledávek Colloreda – Mansfeldského pensijního ústavu v Dobříši na Všeobecný pensijní ústav v Praze
- Příloha č. 11 - Zemské desky – úvodní list Panství Rožmitál pod Třemšínem
- Příloha č. 12 - Zemské desky – zápis pozemkových parcel Panství Rožmitál pod Třemšínem
- Příloha č. 13 - Zemské desky – zápis „Záboru“ Panství Rožmitál pod Třemšínem
- Příloha č. 14 - Zemské desky – vlastnické právo pro Pražské arcibiskupství
- Příloha č. 15 - Zemské desky – zápis pro zamýšlené převzetí všech nemovitostí
- Příloha č. 16 - Zemské desky – úvodní list Panství Březnice
- Příloha č. 17 - Zemské desky – vklad zástavní právo pro Marii Krakowsky, hraběnku von Kollowrat
- Příloha č. 18 - Zemské desky - vklad práva vlastnického pro Eduarda Pálffyho vklad práva vlastnického pro knížete Johana Pálffyho von Erdöd z Újezdu
- Příloha č. 19 - Zemské desky - Poznámka služebnosti ve prospěch zámku Březnice, trpění trativodu, svádění spodní vody

- Příloha č. 20 - Zemské desky – pohledávka Ferdinandy Pálffy-ové ve výši 3 000.000 korun zamítnutí žádosti Jana Pálffyho výmazu práva zástavního za pohledávku ve výši 3 000.000 korun
- Příloha č. 21 - Zemské desky – vklad, reálné břímě povinnosti vlastníka 898/4 ve prospěch protektorátu Čechy a Morava – správa sociální a zdravotní

Obrázky:

- Obrázek č. 1 - Zápis ze zemských desek, zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha
- Obrázek č. 2 - Geologická mapa Příbrami
- Obrázek č. 3 - Nejstarší listina potvrzující existenci Příbram z roku 1216
- Obrázek č. 4 - Listina pro svobodné královské město Příbram
- Obrázek č. 5 - Březohorský rudní revír
- Obrázek č. 6 - Zámek Dobříš na katastrální mapě
- Obrázek č. 7 - Zámek Rožmitál pod Třemšínem
- Obrázek č. 8 - Zámek Březnice na katastrální mapě
- Obrázek č. 9 - Zaniklá obec Kolvín na katastrální mapě

Příloha č. 1

Zemské desky – úvodní list Panství Dobříš

Číslo vložky knihovni: 459. Prag am 16. Juni 1828.
 Diese Einlage ist durch Zübrin auf 100. hundert Jahre ergänzt.
 Prag, am 1. October 1828.
 Der k. k. Landesgerichts-Präsident

DOBRZISCH
 Herrschaft
 und Herrschaftl. Theil Hof. N. 21 in Drahlice.
 Panství Dobříš a Herrschaftl. Theil Hof. N. 21 v Drahlicích.

Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob využití)	Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob využití)
		Gaußberg			
		Gerichtsbezirk	10	274	Haus N. 14 in Dobříš
		Dobříš	11	274 1/2	Haus N. 14 in Dobříš
		Dobruš	12	276	Haus N. 14 in Dobříš
		Schloß	13	276	Schloß 1 in Dobříš
		Katastralgemeinde	14	277	Haus N. 10 in Dobříš
		Dobříš	15	278	Haus N. 10 in Dobříš
		Dobruš	16	274	Haus N. 22 in Dobříš
		Thomasevka	17	280	Styulle
		Obora	18	287	Haus N. 7 in Dobříš
		Obora	19	288	Haus N. 5 in Dobříš
		Obora	20	289	Haus N. 1 in Dobříš
1	1	Schloß 1 in Dobříš	21	290	Haus N. 10 in Dobříš
2	94	Haus N. 78 in Dobříš	22	290	Haus N. 3 in Dobříš
3	106	Haus N. 59 in Dobříš	23	294	Schloß 1 in Dobříš
4	111	Haus N. 12 in Dobříš	24	294	Schloß 1 in Dobříš
5	248	Haus N. 32 in Dobříš	25	296	Schloß 1 in Dobříš
6	301	Haus N. 2 in Dobříš	26	297	Schloß 1 in Dobříš
7	321	Haus N. 11 in Dobříš	27	298	Schloß 1 in Dobříš

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 2

Zemské desky – zápis pozemkových parcel Panství Dobříš

12

Říčné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávání)	Říčné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávání)
689	2060	Louč	721	507	okras
690	2061	Mlýnský náhon	722	508 1/2	okras
691	2062	Mlýnský náhon	723	512	okras Malé
692	2063	Louč	724	513	okras Malé
693	2064	Louč	725	514	okras Malé
694	2065	Louč	726	516 1/2	okras Malé
695	2066	Granybač	727	527 1/2	okras Malé
696	2067	Louč	728	115 1/2	okras Malé
697	2068 1/2	Louč	729	115 1/2	okras Malé
698	2069	Mlýnský náhon	730	542	okras
699	2070	kuřavý Louč	731	543	okras
700	2071	Mlýnský náhon	732	566	okras
701	1387	Mlýnský náhon	733	563	okras
702	2072	Granybač	734	661	okras
703	2563	Mlýnský náhon	735	662	okras
704	2564	Mlýnský náhon	736	445 1/2	okras Malé
705	2571 1/2	Mlýnský náhon	737	19 3/4	okras Malé
706	2598	Mlýnský náhon	738	19 3/4	okras Malé
707	2136	okras	739	19 3/4	okras Malé
708	2137	Mlýnský náhon	740	19 3/4	okras Malé
709	2138	okras	741	510 1/2	okras les
710	2139 1/2	Mlýnský náhon	742	519 1/2	okras les
711	2140	okras	743	519 1/2	okras les
712	2142 1/2	Mlýnský náhon	744	177 3/4	okras les
713	2144	Mlýnský náhon	748	177 3/4	okras role
714	519	okras Malé	746	177 3/4	okras zahrada
715	1059	okras Malé	747	177 3/4	okras role
716	1059	okras Malé	749	490	okras stavební parcely
717	1059	okras Malé	749	598	okras hájovna č. p. 12
718	1059	okras Malé	750	515	okras okras
719	2336 1/2	okras Malé	751	515	okras okras
720	2337	okras Malé	752	516 1/2	okras okras
			753	2595	okras okras
			754	453 1/2	okras rybník
			755	453 1/2	okras rybník
			756	453 1/2	okras rybník
			757	1358 1/2	okras role
			758	1418 1/2	okras pastvina
			759	1418 1/2	okras pastvina

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřičtví a katastru, Praha

Příloha č. 3

Zemské desky – zápis pozemkových parcel Panství Dobříš

Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob využití)	Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob využití)
759	1433/1	role 1174 113	766	1400/2	role 2772 277
760	1433/2	role 1174 113	767	1400/3	zahradka
761	1437/1	Mlýns	768	1400/4	Mlýnská parcela
762	1491/1	Ingrozdůvský	769	555/1	ústavinná budova 1174 113
763	1492/1	Mlýns 2 1492	770	555	budova kancelářská
764	1493/1	Čudov 1174 113	771	554	kůlna
765	1494/1	Čudov 1174 113	772	555	kuchyně
766	1497/1	Čudov 1174 113	773	1435/1	rozumná parcela
767	1498/1	Čudov 1174 113	774	1435/2	zahradka 1174 113
768	1498/2	Mlýns	775	1465	pastva
769	1499/1	Ingrozdůvský	776	1466/1	role 1174 113
770	1499/2	Mlýns	777	1467	role
771	1499/3	Čudov	778	1468	role
772	1499/4	Čudov	779	1469	role
773	1499/5	Čudov	780	1470	role
774	1499/6	Čudov	781	1471	role
775	328	rozumná parcela domu 1174 113	782	1472	role
776	1535	rozumná parcela	783	1473	role
777	487	Čudov	784	1535/1	role 1174 113
778	488	Ingrozdůvský	785	1535/2	role 1174 113
779	551	Čudov 1174 113	786	1535/3	role 1174 113
780	635	Čudov	787	1535/4	role 1174 113
781	668	Čudov	788	1535/5	role 1174 113
782	524	rozumná parcela 1174 113	789	1535/6	role 1174 113
783	353/1	rozumná parcela zahradka	790	1400/1	role 1174 113
784	353/2	rozumná parcela	791	1400/2	role 1174 113
785	353/3	role 1174 113	792	1417	role 1174 113
786	353/4	role 1174 113	793	11140/1	role 1174 113
787	1500/1	role 1174 113	794	1440/1	role 1174 113
788	1487	role 1174 113	795	1400/3	role 1174 113
789	1692	role 1174 113	796	1400/4	role 1174 113
790	1400/1	role 1174 113	797	1400/5	role 1174 113
791	1400/2	role 1174 113	798	1400/6	role 1174 113
792	1417	role 1174 113	799	1400/7	role 1174 113
793	11140/1	role 1174 113	800	1400/8	role 1174 113
794	1440/1	role 1174 113	801	1400/9	role 1174 113
795	1400/3	role 1174 113	802	1400/10	role 1174 113
796	1400/4	role 1174 113	803	1400/11	role 1174 113
797	1400/5	role 1174 113	804	1400/12	role 1174 113
798	1400/6	role 1174 113	805	1400/13	role 1174 113
799	1400/7	role 1174 113	806	1400/14	role 1174 113
800	1400/8	role 1174 113	807	1400/15	role 1174 113
801	1400/9	role 1174 113	808	1400/16	role 1174 113
802	1400/10	role 1174 113	809	1400/17	role 1174 113
803	1400/11	role 1174 113	810	1400/18	role 1174 113
804	1400/12	role 1174 113	811	1400/19	role 1174 113
805	1400/13	role 1174 113	812	1400/20	role 1174 113
806	1400/14	role 1174 113	813	1400/21	role 1174 113
807	1400/15	role 1174 113	814	1400/22	role 1174 113
808	1400/16	role 1174 113	815	1400/23	role 1174 113
809	1400/17	role 1174 113	816	1400/24	role 1174 113
810	1400/18	role 1174 113	817	1400/25	role 1174 113
811	1400/19	role 1174 113	818	1400/26	role 1174 113
812	1400/20	role 1174 113	819	1400/27	role 1174 113
813	1400/21	role 1174 113	820	1400/28	role 1174 113
814	1400/22	role 1174 113	821	1400/29	role 1174 113
815	1400/23	role 1174 113	822	1400/30	role 1174 113
816	1400/24	role 1174 113	823	1400/31	role 1174 113
817	1400/25	role 1174 113	824	1400/32	role 1174 113
818	1400/26	role 1174 113	825	1400/33	role 1174 113
819	1400/27	role 1174 113	826	1400/34	role 1174 113
820	1400/28	role 1174 113	827	1400/35	role 1174 113
821	1400/29	role 1174 113	828	1400/36	role 1174 113
822	1400/30	role 1174 113	829	1400/37	role 1174 113
823	1400/31	role 1174 113	830	1400/38	role 1174 113
824	1400/32	role 1174 113	831	1400/39	role 1174 113
825	1400/33	role 1174 113	832	1400/40	role 1174 113
826	1400/34	role 1174 113	833	1400/41	role 1174 113
827	1400/35	role 1174 113	834	1400/42	role 1174 113
828	1400/36	role 1174 113	835	1400/43	role 1174 113
829	1400/37	role 1174 113	836	1400/44	role 1174 113
830	1400/38	role 1174 113	837	1400/45	role 1174 113
831	1400/39	role 1174 113	838	1400/46	role 1174 113
832	1400/40	role 1174 113	839	1400/47	role 1174 113
833	1400/41	role 1174 113	840	1400/48	role 1174 113
834	1400/42	role 1174 113	841	1400/49	role 1174 113
835	1400/43	role 1174 113	842	1400/50	role 1174 113
836	1400/44	role 1174 113	843	1400/51	role 1174 113
837	1400/45	role 1174 113	844	1400/52	role 1174 113
838	1400/46	role 1174 113	845	1400/53	role 1174 113
839	1400/47	role 1174 113	846	1400/54	role 1174 113
840	1400/48	role 1174 113	847	1400/55	role 1174 113
841	1400/49	role 1174 113	848	1400/56	role 1174 113
842	1400/50	role 1174 113	849	1400/57	role 1174 113
843	1400/51	role 1174 113	850	1400/58	role 1174 113
844	1400/52	role 1174 113	851	1400/59	role 1174 113
845	1400/53	role 1174 113	852	1400/60	role 1174 113
846	1400/54	role 1174 113	853	1400/61	role 1174 113
847	1400/55	role 1174 113	854	1400/62	role 1174 113
848	1400/56	role 1174 113	855	1400/63	role 1174 113
849	1400/57	role 1174 113	856	1400/64	role 1174 113
850	1400/58	role 1174 113	857	1400/65	role 1174 113
851	1400/59	role 1174 113	858	1400/66	role 1174 113
852	1400/60	role 1174 113	859	1400/67	role 1174 113
853	1400/61	role 1174 113	860	1400/68	role 1174 113
854	1400/62	role 1174 113	861	1400/69	role 1174 113
855	1400/63	role 1174 113	862	1400/70	role 1174 113
856	1400/64	role 1174 113	863	1400/71	role 1174 113
857	1400/65	role 1174 113	864	1400/72	role 1174 113
858	1400/66	role 1174 113	865	1400/73	role 1174 113
859	1400/67	role 1174 113	866	1400/74	role 1174 113
860	1400/68	role 1174 113	867	1400/75	role 1174 113
861	1400/69	role 1174 113	868	1400/76	role 1174 113
862	1400/70	role 1174 113	869	1400/77	role 1174 113
863	1400/71	role 1174 113	870	1400/78	role 1174 113
864	1400/72	role 1174 113	871	1400/79	role 1174 113
865	1400/73	role 1174 113	872	1400/80	role 1174 113
866	1400/74	role 1174 113	873	1400/81	role 1174 113
867	1400/75	role 1174 113	874	1400/82	role 1174 113
868	1400/76	role 1174 113	875	1400/83	role 1174 113
869	1400/77	role 1174 113	876	1400/84	role 1174 113
870	1400/78	role 1174 113	877	1400/85	role 1174 113
871	1400/79	role 1174 113	878	1400/86	role 1174 113
872	1400/80	role 1174 113	879	1400/87	role 1174 113
873	1400/81	role 1174 113	880	1400/88	role 1174 113
874	1400/82	role 1174 113	881	1400/89	role 1174 113
875	1400/83	role 1174 113	882	1400/90	role 1174 113
876	1400/84	role 1174 113	883	1400/91	role 1174 113
877	1400/85	role 1174 113	884	1400/92	role 1174 113
878	1400/86	role 1174 113	885	1400/93	role 1174 113
879	1400/87	role 1174 113	886	1400/94	role 1174 113
880	1400/88	role 1174 113	887	1400/95	role 1174 113
881	1400/89	role 1174 113	888	1400/96	role 1174 113
882	1400/90	role 1174 113	889	1400/97	role 1174 113
883	1400/91	role 1174 113	890	1400/98	role 1174 113
884	1400/92	role 1174 113	891	1400/99	role 1174 113
885	1400/93	role 1174 113	892	1400/100	role 1174 113

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřičtví a katastru, Praha

Příloha č. 4

Zemské desky – zápis pozemkových parcel Panství Dobříš

Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (dále domo, spůsob vzechávaní)	Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (dále domo, spůsob vzechávaní)
828	552/2	Slavnostní parcela	841	1137/13	role
829	2015/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	842	1137/14	role
830	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	843	1137/15	role
831	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	844	1137/16	role
832	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	845	1137/17	role
833	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	846	1137/18	role
834	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	847	1137/19	role
835	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	848	1137/20	role
836	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	849	1137/21	role
837	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	850	1137/22	role
838	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	851	1137/23	role
839	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	852	1137/24	role
840	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	853	1137/25	role
841	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	854	1137/26	role
842	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	855	1137/27	role
843	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	856	1137/28	role
844	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	857	1137/29	role
845	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	858	1137/30	role
846	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	859	1137/31	role
847	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	860	1137/32	role
848	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	861	1137/33	role
849	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	862	1137/34	role
850	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	863	1137/35	role
851	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	864	1137/36	role
852	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	865	1137/37	role
853	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	866	1137/38	role
854	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	867	1137/39	role
855	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	868	1137/40	role
856	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	869	1137/41	role
857	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	870	1137/42	role
858	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	871	1137/43	role
859	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	872	1137/44	role
860	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	873	1137/45	role
861	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	874	1137/46	role
862	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	875	1137/47	role
863	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	876	1137/48	role
864	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	877	1137/49	role
865	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	878	1137/50	role
866	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	879	1137/51	role
867	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	880	1137/52	role
868	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	881	1137/53	role
869	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	882	1137/54	role
870	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	883	1137/55	role
871	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	884	1137/56	role
872	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	885	1137/57	role
873	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	886	1137/58	role
874	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	887	1137/59	role
875	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	888	1137/60	role
876	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	889	1137/61	role
877	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	890	1137/62	role
878	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	891	1137/63	role
879	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	892	1137/64	role
880	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	893	1137/65	role
881	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	894	1137/66	role
882	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	895	1137/67	role
883	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	896	1137/68	role
884	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	897	1137/69	role
885	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	898	1137/70	role
886	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	899	1137/71	role
887	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	900	1137/72	role
888	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	901	1137/73	role
889	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	902	1137/74	role
890	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	903	1137/75	role
891	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	904	1137/76	role
892	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	905	1137/77	role
893	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	906	1137/78	role
894	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	907	1137/79	role
895	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	908	1137/80	role
896	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	909	1137/81	role
897	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	910	1137/82	role
898	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	911	1137/83	role
899	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	912	1137/84	role
900	2020/2	rovnáda s kámenkem 1702/13	913	1137/85	role

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 6

Zemské desky – Josef Colloredo – Mansfeld proti výměru exekučního zástavního práva, položka č. 39

255

Číslo položky	Vklad	fl. – zl.	kr.
	<p>Op. N. mit 5 1/2 % Zinsen von dem am 1. d. 23. Septem. 1854 festgesetzten Einzahlungs- und Einzahlungs-Bauschaffens-Fund in Preuss. in Preuss. in Preuss. von 1. 1854. 9. 25 fl. 10 kr. Op. N. mit 5 1/2 % Zinsen, 6 % Zinsen von Preuss. und dem Kuban. vorkaufsrecht in Preuss. von 1854 fl. 10 kr. Einzahlungs-Fund in Preuss. von 1854 fl. 10 kr.</p>		
	<p>Preis: 24. März 1855 bis 1858</p> <p>22. Kollé náložu dle v. Prus. č. 17. srpna 1854 směřující soudu obhospodářské č. 24. dubna 1854 v opisečnické náložce za státní zvěř vpusobonou na pozemcích katastrální obci Havi. Havi. <u>Kollé</u> v exekuční zástavní právo za pohledávání šim. Kollé a sumy čísel jedenáctých 50 kr. rak. měny;</p> <p>23. za pohledávání šim. Kollé a sumy čísel osm zlatých 12 1/2 kr. rak. měny;</p> <p>24. za pohledávání výživná Havi. a sumy čísel deset zlatých 50 kr. rak. měny;</p> <p>25. za pohledávání Františka Prusý a sumy čísel deset zlatých 45 1/2 kr. rak. měny;</p> <p>26. za pohledávání šim. Kollé a sumy čísel deset zlatých 60 kr. rak. měny;</p> <p>27. za pohledávání šim. Kollé a sumy čísel deset zlatých 2 1/2 kr. rak. měny.</p>		
	<p>Preis: 9. srpna 1855 bis 1858</p> <p>28. Křížovst. M. Havi. Kollé v exekuční zástavní právo z Kollé-Mansfeldu vlastnická práva v. Prus. č. 17. srpna 1854 v opisečnické náložce za státní zvěř vpusobonou na pozemcích katastrální obci Havi. Havi. <u>Kollé</u> v exekuční zástavní právo za pohledávání šim. Kollé a sumy čísel jedenáctých 50 kr. rak. měny; šim. Kollé a sumy čísel osm zlatých 12 1/2 kr. rak. měny; výživná Havi. a sumy čísel deset zlatých 50 kr. rak. měny; Františka Prusý a sumy čísel deset zlatých 45 1/2 kr. rak. měny; šim. Kollé a sumy čísel deset zlatých 60 kr. rak. měny;</p>		

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 7

Zemské desky – převod práva zástavního úroků z prodlení vedlejšími závazky na Colloreda – Mansfeldský pensijní ústav v Dobříši, položka č. 137 a 138.

136 ad 65	<p>1. 9. října 1931 č. 14965. Podle mnení z 12. října 1931 vypracová se shlednost shledně pp. 660/1 a 661/1 v obci <u>Velká Ves</u> v pol. 65 rapma- ná, následkem převsu do <u>Colloreda</u> poslatky obce <u>Velká</u> <u>ves</u>.</p>	
137 ad 65, 72 74, 76	<p>1. 10. listopadu 1931 č. 17658. Podle protipisní listiny z 27. ledna 1931 a potvrzení <u>Josefa</u> <u>Milky</u> <u>Madu</u> <u>Dobříši</u>. Shledá se výnos práva zástavního za neovědění 3 1/4% a 6 1/2% násky a za neovědění 3 1/4% a 6 1/2% násky z prodlení a pohledarch <u>Sportovní</u> <u>klubu</u> v <u>obnosch</u> 2. 192.333 Kč 02h a 525.000 Kč a 1/2h v pol. 68, 73, 74 a 76 dozemých;</p>	Převod
138 ad 65, 72 74, 76 137, 191	<p>Shledá se převod práva zástavního za pohledar- vami <u>Sportovní</u> <u>klubu</u> v <u>obnosch</u> 2. 192.333 Kč 02h a 5 3/4% násky a 6 3/4% násky z prodlení a odlepiami</p>	

272

Číslo položky	Vklad	
	<p>závazky do výše obnosu 150.000 Kč a 525.000 Kč a 5 3/4% násky a 6 3/4% násky z prodlení a odlepiami závazky do výše obnosu 20.000 Kč a 1/2h v pol. 68, 73, 74 a 76 dozemých na: <u>Colloreda – Mansfeldský pensijní ústav v Dobříši</u>.</p>	
139 ad 65, 72, 74	<p>1. 21. října 1931 č. 16171 Převod práva zástavního za pohledanky post. č. 68, 74 a 76 úpis- nauze s výplatami c. 630 poživkoue hruky <u>Kalnsbalukho</u> <u>újevu</u> <u>Česká</u> <u>obce</u> <u>Regimovny</u> / a c. 43 <u>klub</u> / <u>obce</u> <u>Regimovny</u> jako odlepiami a odlepiami.</p>	

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 9

Zemské desky – zápis vlastnického práva pro Německou říši a vklad práva vlastnického pro Československý stát, položka č. 22

B.

V k l a d

Číslo položky	
22 od 21 24	<p>7 listopadu 1946 o.č. 2728</p> <p>Podle ustanovení §§ 26, 27, 28 zákona z 8. dubna 1920 o.č. 229 Sb. ve znění zákona z 13. 7. 1922 o.č. 220 Sb., § 1 odst. 2 a dne 16. dubna 1919 o.č. 215 Sb. a podle ustanovení § 1. odst. 3. dekrete prezidenta republiky ze dne 27. října 1945 o.č. 124 Sb., ve znění zákona z 8. února 1946 o.č. 60 Sb., předkládá se zápis vlastnického práva pro „das Deutsche Reich“ pro 21 státní a vkladu práva vlastnického pro:</p> <p>- Československý stát / správa státních lesů a statků /</p>
23 od 24	<p>10 ledna 1947 o.č. 125</p> <p>Průvlastnění se státnosti do usnesení z 14. listopadu 1946 o.č. 2728/46 o vkladu vlastnického práva pro Československý stát / správa státních lesů a statků /</p>
24 od 21, 22 23	<p>14 srpna 1947 o.č. 1614</p> <p>Podle přátelského usnesení německého soudu. Dne 11. března 1947 o.č. P. I. 16/47 s vyjasněním se uzavřel vkladu vlastnického práva pro bý. německou říši v pol. 22, a vklad práva vlastnického pro Československý stát / správa státních lesů a statků / v pol. 23, kteréž zápisu byly provedeny usnesením z 14. 1. 1946 o.č. 2728/46 a konečně se vyjasnila průvlastnění se státnosti v pol. 23.</p>

223

2728/46

1636/47

Mim. P. 16

12567

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 10

Zemské desky – vklad převodu pohledávek Colloreda – Mansfeldského pensijního ústavu v Dobříši na Všeobecný pensijní ústav v Praze, položka č. 191

278

Číslo položky	Vklad		
	<p>schick unter N. B. 1147 ^{in der Gestalt} wird die Dienstbarkeit des Fahrweges und Fusssteiges in der Meile von Zim wie im Plan berechnet ist - aber die Grundparzelle Kat. Nr. 4473 in Kat. Gebiet Allhritten als abtunendes Gut zu Gunsten der Eigentümer der Grundparz. Kat. Nr. 75719, 75718, 75717, 75716, 75715 in Kat. Gebiet Allhritten als herrschenden Gut einverleibt</p>		
191	<p>15. října 1948 v. d. 2296 podle prohlášení a přání hypotekární, polledárně se dne 7. srpna 1948 a potvrzení ministerstva sociální péče v Praze ze dne 14. srpna 1948, Všeobecný ústav pohledávek Colloreda-Mansfeldského pensijního ústavu v Dobříši, veškeré pohledávky č. 68, 73, 74, 76, 78 a 79 a to: z výměstky 2, 192, 333 Kč o 2 Kč p. 5 3/4 % úroky, 5 3/4 % úroky z prodání a zastavení úvěru, do výše obnosu 150.000 Kč, hypoteka 525.000 Kč, 5 3/4 % úroky, 5 3/4 % úroky z prodání a zastavení úvěru do výše obnosu 30.000 Kč - na <u>Všeobecný pensijní ústav v Praze.</u></p>		

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 11

Zemské desky – úvodní list Panství Rožmitál pod Třemšínem

Číslo vložky knihovní: 19.06. *Kábor*

Panství-ROŽMITÁL
pod Třemšínem z. n. o.
Merrschaft
früher auch *Körsenthal*

Změna názvu katastr. území jest provedena na listu A II pol. 172

Prüfung der Karte 29. 2. 1905

299. 2. 1905. 29. 2. 01

2000 Einwohn. 1874

Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávání)	Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávání)
		Souřadní okres: <i>Gerichtsbezirk</i> Büsnitz Katastrální území: Katastralgemeinde Rožmitál <i>pod Třemšínem z. n. o.</i> Státní parcely Grundparzellen	15	203	<i>267</i> <i>267</i> <i>167</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>
			16	205	<i>Schüttböden</i> <i>338</i>
			17	215	<i>Wiese</i> <i>29/139</i> <i>parcels</i> <i>Grundparzellen</i>
			18	1	<i>Wiese</i> <i>25</i>
			19	2	<i>Augetrocknet</i>
			20	4	<i>Wiese</i> <i>137</i>
			21	7/1	<i>Wiese</i> <i>492</i>
1	1	<i>Wiese</i> <i>173</i>	22	9/1	<i>Acker</i>
2	41	<i>Häuschen</i> <i>158</i> <i>2</i> <i>in der Viehweide</i>	23	10	<i>Wiese</i> <i>183</i>
3	51	<i>Häuschen</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>	24	12	<i>Graben</i> <i>422</i>
4	120	<i>Häuschen</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>	25	14	<i>Graben</i> <i>139</i>
5	130	<i>Wiese</i> <i>280</i> <i>Häuschen</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>	26	15	<i>Wiese</i>
6	231	<i>Schuppen</i>	27	16	<i>Wiese</i>
7	232	<i>Häuschen</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>	28	17	<i>Graben</i>
8	233	<i>Schuppen</i> <i>269</i>	29	20	<i>Graben</i>
9	234	<i>Häuschen</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>	30	21	<i>Graben</i> <i>422</i>
10	235	<i>Schuppen</i>	31	22	<i>Graben</i>
11	236	<i>Häuschen</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>	32	41	<i>Graben</i> <i>422</i>
12	237	<i>Häuschen</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>	33	234	<i>Wiese</i> <i>392</i>
13	241	<i>Häuschen</i> <i>175</i> <i>in der Viehweide</i>	34	235	<i>Wiese</i>
14	245	<i>Schüttböden</i> <i>136</i>	35	237	<i>Graben</i>

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 12

Zemské desky – zápis „Záboru“ Panství Rožmitál pod Třemšínem pod položkou č. 2

B.		133
Číslo položky	V k l a d	
1. <small>p. 4. 7 e. 13</small>	<p>Di. 23 Oktobar 1810 J. 1810.</p> <p>Auf Grund der im Supremenentschreibe vom 10. d. Litt. S. 24 eingetragenen Subventualnote des Träg am 11 Oktobar 1810 J. 1810 mit der rechtschickarischen Zusage des Träg vom 15. Mai 1810, dass der im Supremenentschreibe vom 10. d. Litt. S. 2 eingetragenen Einweisung des Träg am 21. Dez. 1810 wird das Eigentumsrecht für das Prager Erzbisthum unverleibt.</p>	
2. <small>p. 3. 5. 6</small>	<p>P. 4. pr. sine 19. d. 1836.</p> <p>Kuaviklo Frankovického unáči v Karc, se dne 25. říj. 19. d. 1836. J. 1836. per. unáči. se. z. nemovitosti z. d. rapsanéj robitnyj poz. státem. Se. nále. red. d. 18. d. 1836. J. 1836. d. 215. sb. p. a. v.</p>	

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 13

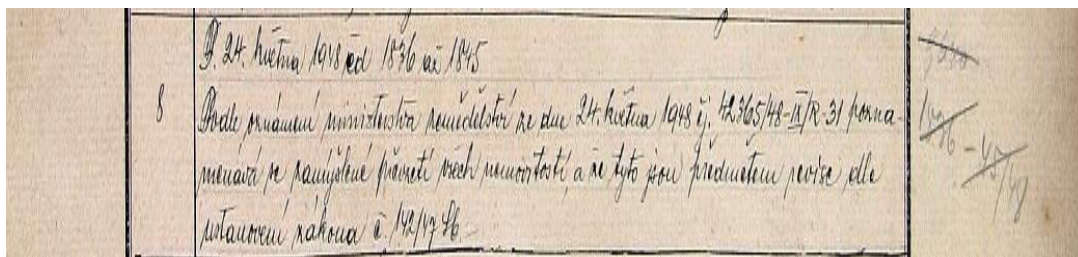
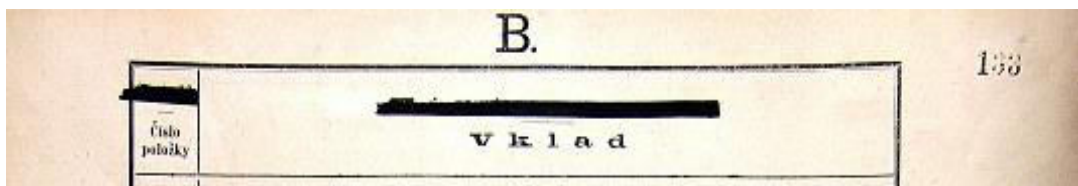
Zemské desky – zápis pozemkových parcel Panství Rožmitál pod Třemšínem

Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob využití)	Běžné číslo	Katastrální číslo	Poznačení parcely (číslo domu, způsob využití)
25	238	gordani d. 152	70	1155/1	uhar II-434, 237
27	241	396 Agrovoličtina Blanka d. 152	71	1150	Wijn
28	242	Holka d. 152	72	1212	Wijn
29	247	Agrovoličtina	73	1213	Wijn
30	248	Wijn	74	1257/1	Wijn
31	250	Wijn	75	1253	Kapny vrba
32	251	Wijn	76	1259/1	uhar d. 195-210, 21-22
33	252	Agrovoličtina d. 152	77	1254/1	Wijn d. 323
34	253	uhar	78	1255/1	uhar
35	254	gordani	79	1257/1	uhar d. 323
36	255	Holka	80	1257/1	Wijn d. 323
37	255 1/2	Agrovoličtina gordani uhrad	81	1495/1	Wijn d. 312
38	257	gordani	82	1493	uhar
39	258	Wijn	83	2252/1	Wijn I 957
40	259/1	Wijn	84	2252/1	Wijn 261
41	259	Wijn d. 152	85	2252/1	Wijn
42	261	Wijn d. 397	86	2200	Wijn
43	267/1	Wijn	87	2210	Wijn d. 152
44	267/1	uhar d. 392	88	2210	Wijn
45	268	Wijn d. 392	89	2212	Wijn d. 392
46	269	uhar d. 392	90	2212	Wijn d. 392
47	269/1	Agrovoličtina	91	2244	Wijn d. 392
48	274	gordani d. 152	92	2250	Wijn d. 392
49	274/1	uhar Louka d. 407	93	2244/1	Blanka d. 392
50	275/1	Wijn d. 400	94	2244/1	Blanka d. 392
51	275/2	uhar Louka d. 406	95	2244/1	Blanka d. 392
52	279	Wijn	96	240	stavbní plocha
53	280	Wijn	97	240	stavbní plocha d. 90
54	281/1	uhar	98	2258	stavbní plocha d. 152, d. 100
55	282/1	Wijn	99	240	stavbní plocha d. 152
56	285	Wijn	100	2258/1	uhar d. 152
57	285	Wijn	101	2258/1	uhar
58	286/1	uhar	102	2258/2	uhar
59	1155/1	Wijn pole	103	2258/1	uhar
			104	2258/1	uhar
			105	2258/1	uhar
			106	2258/2	uhar
			107	2258/1	uhar
			108	2258	uhar d. 152

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 15

Zemské desky – zápis pro zamýšlené převzetí všech nemovitostí pod položkou č. 8

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 18

Zemské desky – vklad práva vlastnického pro Eduarda Pálffyho, pod položkou č. 1

- vklad práva vlastnického pro knížete Johana Pálffyho von Erdöd z Újezdu, položka č. 3

B.

145

Číslo položky	V k l a d
1. <small>v. 2, 3.</small>	<p>Proes: 22. Pragamb. no 1851 d. 8. 25 1870</p> <p>Das Grundbuch des Grundes Nr. 5905 in 1874 als schriftlich in die Grundbuchrolle eingetragen und durch vom 28. Juni 1872 Nr. 17209 in die Grundbuchrolle eingetragen des k. k. Landesgerichtes Prag, vom 16. August 1880 p. 2610 Grundbuch des Grundstückes vom 17. Pragamb. 1881 p. 22880 wird das Eigenthumsrecht für <u>Eduard Grafen Pálffy von Erdöd, k. u. n. f. von Ujezd mit der Aufschrift, dass auch dem Vorkauf vorbehalten, falls es mit Grundbesitzung unmittelbarer oder mittelbarer Verwandtschaft oder durch Verwandtschaftsverhältnisse verbunden sein sollte, vorbehalten, welche vorbehalten werden sollen, welche vorbehalten werden, einverleibt.</u></p>
2. <small>ost.</small>	<p>Pr. 30. Juni 1900 J. Z. 5555.</p> <p>Das Grundbuch des Grundstückes vom 30. Mai 1900 G. Z. 2343/2477 wird für den p. 1 mitgetragenen Aufschrift gelöscht.</p>
3. <small>ost. v. u. b. n. c.</small>	<p>Pr. 19. Juli 1900 J. Z. 6135.</p> <p>Das Grundbuch des Grundstückes des Grafen mit Juni 1900 wird das Eigenthumsrecht für <u>Johann Grafen Pálffy von Erdöd, k. u. n. f. von Ujezd einverleibt.</u></p>

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 19

Zemské desky - Poznámka služebnosti ve prospěch zámku Březnice, trpění trativodu, svádění spodní vody, pod položkou č. 133

121

Číslo položky	V k l a d
128.	<p>de seznamu III vesnického statku při prv. kraji kat. obce Březnice, rozdělují se por. parcely: c. k. 413 role na 413p, 413p, 413p, - c. k. 326 role na 326p, 326p c. k. 357 role na 357p, 357p, c. k. 375 louka na 375p, 375p, c. k. 466 role na 466p, 466p, c. k. 407p role na 407p, 407p, c. k. 420 role na 420p, 420p a c. p. 425p role na 425p, 425p/5 vinná v Březnici.</p>
129.	<p>D. 29 března 1906 č. d. 3321. Podle smlouvy ze Březnice dne 18. února 1906 poznamenávají se následující služebnosti ze strany c. k. 17 na mlyněcké usedlosti c. p. v Martinovicích ve statku služebním slovní, a sice:</p> <p>Služebnost křípiti, aby vlastník rybníka c. k. 359 v kat. obci Martinovicích ze statku panmyjského, rybníka, který koliv levil a na tím účelem voda z něho vyprávil, aniž by v něm ohlížel, tu nejvíce nabídně majetkem mlyněcké usedlosti c. p. 17 v Martinovicích povinně byl dle odst. I této smlouvy.</p> <p>Služebnost křípiti, aby na pozemcích c. k. 362, 363 a 373p v kat. obci Martinovicích na mlyněcké usedlosti c. p. 17 v Martinovicích připsaných, při lovu rybníka c. k. 359 v kat. obci Martinovicích ze statku panmyjského, administrátoři při něm určení, dletoho a zmocněním starostky tohoto rybníka:</p> <p>a) uložili a postarali se mít kádi, přístěrky a jiné rybníkářské náčiní a potřeby, b) chodili a provory s potahem k lovu potřebným jezdit, dle odst. VIII této smlouvy.</p>
130.	<p>Služebnost křípiti, aby vlastník rybníka c. k. 359 v kat. obci Martinovicích ze statku panmyjského, kdykoliv ročními platy splác a odtok z tohoto rybníka, jak smlouvou de pozemků c. k. 363 v kat. obci Martinovicích, k mlyněcké usedlosti c. p. 17 v Martinovicích připsaného, tak de tím parcely c. k. 371 v kat. obci Martinovicích jak služebnost udržení vlněného odtohu vody k mlyněckému splavem a k této platby odtohu udržení nemění, dle odst. VII této smlouvy, vědomí se prospěch každého vlastníka rybníka c. k. 359 v kat. obci Martinovicích ze statku panmyjského.</p>
132.	<p>D. 10 dubna 1906 č. d. 3736. Poznamenává se závaží proste oddělení následujících pozemků a sice:</p> <p>a) v kat. obci Březnice láněcké pozemků c. k. 420p role a 425p role, b) v kat. obci Martinovicích láněcké pozemků c. k. 377 role, 377 role, 381 role, 378 pastoviště, 379 pastoviště, 380 pastoviště, 381 ha, 382p pastoviště, 380 louka, 381 role, 382 role, 383 louka, 384 role, 385 louka, 386 pastoviště a 424p role, c) v kat. obci Pouchovy láněcké pozemků c. k. 337p role, 337p role, 338p louka.</p>
133.	<p>D. 11 července 1906 č. d. 6991. Podle smlouvy ze Březnice dne 27. května 1906 poznamenává se, se smlouvou č. d. 339 a 360 pozemků horský Březnický slovní služebnost na pozemcích c. k. 441 a 442 v kat. obci Březnice, a oni křípiti vedení trativodu v těchto pozemcích a svádění spodní vody z nich ze statku služebním, pro stavbu stavební parcely c. k. 1 zámečnické zámečnické okres, stavební parcely c. k. 12 pírova c. p. 4 láněcké, stavební parcely c. k. 13 láněcké c. p. 21 láněcké, stavební parcely c. k. 15 láněcké a hospodářské stavem c. p. 3 láněcké, stavební parcely c. k. 16 láněcké a horské stavem c. p. 2 láněcké - vinná v Březnici ze statku panmyjského.</p>

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 20

Zemské desky – pohledávka Ferdinandy Pálffy-ové ve výši 3 000.000 korun, pol. č. 68

- zamítnutí žádosti Jana Pálffyho výmazu práva zástavního za pohledávku ve výši 3 000.000 korun, položka č. 73

		C.	165	
Číslo položky	Vklad	fl. - zl.	kr.	
66 al. 63. 72.	P. 14. ledna 1924 č. d. 994. Poznámková se společný závazek pohledávky per 3.000.000 Kč s přísl. prot. bc. 63. s položkami č. 6, 1250-5, 2010-1, 2380-11 proa. knihy kat. obce Myslínské jarožlo dalšími vkladami vedlejšími.			
67 al. 63. 72. 37. 73.	P. 17. ledna 1924 č. d. 1228. Poznámková se společný závazek pohledávky per 3.000.000 Kč s přísl. prot. bc. 63. s položkami proa. knihy Myslínské č. 280-29, 290-29 a 690-4 a dalšími vkladami vedlejšími.			
68 al. 52. 61. 63.	P. 7. února 1924 č. d. 3219. Podle prohlášení ze dne 1. února 1924 vkladá se knihovnou před. notk. postřepuna pohledávce Něstské spořitelny Pražské per 3.000.000 Kč s vložkou příslušnou prot. bc. 63. výnosu, před. pohledáv. vinnou Ferdinandy Pálffy-ové v m. 180.000 Kč přísl. prot. bc. 63. 61.			Původní
69 al. 63.	P. 25. února 1924 č. d. 5037. Poznámková se společný závazek pohledávky per 3.000.000 Kč s přísl. prot. bc. 63. s položkou č. 1480-1 obce Chompi a další vkladami vedlejšími.			
70 al. 1. 2. 9. 10. 11. 14. 15. 16. 17. 18. 71 al. 33.	P. 1. dubna 1924 č. d. 1337. Poznámková se společný závazek příslušných - pol. 1. 2. 9. 10. 11. 14. 15. 16. 17. 18. přísl. s položkami č. 753, 843, 843 kat. obce Březnice a č. 63 kat. obce Břez. jako vkladami vedlejšími. Výnosy z pol. 33. přísl. do vložky č. 64 proa. knihy kat. obce Březnice.			
70 al. 66. 67.	P. 24. června 1925 č. d. 15034. Podle usnesení okresního soudu v Hronovci z 11. června 1925 č. j. 16733/25 se při pohledávce Něstské spořitelny Pražské 3.000.000 Kč přísl. jako vkladu hlavní poznámková, se vkladem vkladem kat. obce Myslín na dvě katastrální obce Myslín a Obáň obdržel, vedlejší vkladu obce Myslín č. d. 69, 71, 125, 201, a 238 prot. bc. 63 a 66 a 67 kaprače, nové vkladu č. d. 49, 51, 76, 111, a 138 v Myslíně.			
73 al. 63. 74.	P. 24. května 1923 č. d. 3261. Poznámková se zamítnutí žádosti Jana Pálffyho za vklad výmazu práva zástavního za pohledávku Něstské spořitelny Pražské v obnosu 3.000.000 Kč s přísl. s pol. 63 v příslušné závazek s právním nomenklat. pom. v sl. v. 296 a 297 proa. knihy kat. obce Březnice jako se vkladu vedlejšími.			Sled - Halo - Hala 5977 33

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha

Příloha č. 21

Zemské desky – vklad, reálné břímě povinnosti vlastníka 898/4 ve prospěch protektorátu Čechy a Morava – správa sociální a zdravotní, položka č. 109

170

Číslo položky	Vklad							
104 od 80	D. 8. března 1937 od 2668 Podle usnesení ze dne 3. března 1937 č. 2802/30 vhládá se <u>vymaz</u> práva zastávky pro pohledávku Česk. státu - fraud. prády ve výšce 578.939 Kč přísl. v pol. 80 a vymazává se povinnost společného pavazku. —							
105 od 91	D. 26. srpna 1938 od 11944 Podle přímého ústavního příkazu v Břevnově ze dne 1. března 1938 č. 204-978 vyznamená se převedena plzeňská v pol. 31. —							
106 v 780	D. 27. srpna 1938 od 14492 Podle prohlášení ze dne 30. listopadu 1938 <u>vhládá se</u> služebnost státní vojenské cesty a příslušný státní příkaz ze dne 14. 11. 1938 v Myslině jako státní služebný dle obsahu tohoto prohlášení pro dočasné vlastnické domku č. 7 ve Starici, kat. území Myslin, zápisného ve výšce č. 39 pozemek kůlny k č. 7 území jako státní příkaz. —							
107	D. 26. července 1939 od 6567 Podle příkazu státního ze dne 4. července 1939 vhládá se zúčastněným vlastníkům tohoto panství uhradovat polovinu nákladů udržování hrobky na str. č. 98 - krypty - rampa - ve výšce č. 952 pozemek kůlny kat. území Břevnice							jabonec
108 od 14	D. 29. dubna 1940 od 3129 Podle příkazu ze dne 12. února 1940 vhládá se <u>vymaz</u> práva zastávky na příslušné právo na užívání části a stěha své vlastníky usídlosti č. 25 ve Brankov v pol. 14. —							
109	D. 26. září 1941 od 5738 Podle příkazu ministerstva sociální správy ze dne 9. září 1941 č. 43-2-9 vhládá se jako reálné břímě povinnosti vlastníka 14. č. 898/4 v kat. území Břevnice podle § 8 odst. 1 a 2, § 19 odst. 2 zákona č. 273/1940 Sb. ve prospěch Protektorátu Čechy a Morava - správa sociální a zdravotní. —							

Zdroj: Ústřední archiv zeměměřictví a katastru, Praha